

LASKUVARJOURNEI

N:O 2
1978

Erkki Vaara Ky
aloittaa kesällä lasku-
varjojen tarkastus ja
korjaustoiminnan
Tikkakoskella uusissa
tarkastus- ja korjaus-
toimintaa varten
rakennetuissa tiloissa.

Tulemme palvelemaan
teitä lyhyillä toimitus-
ajoilla, yksilöllisellä
palvelulla ja laaduk-
kaalla työllä.

Korjaamosta voi
lähemmin kertoa

JORMA ÖSTER

Suursuontie 21

00630 Helsinki 63

Puh. 90/740021

ERKKI VAARA KY

Elementtie 6

Puh. 941/751365

Julkaisija

Publisher
Suomen Laskuvarjo Oy
Suursuontie 21
00630 Helsinki 63
Finland
tel. 90-740 021

Päätoimittaja

Editor
Eero Kausalainen
tel. office 90-378 077
home 90-333 253

Toimittajat

Assistant editors
Lars Bäckström
Jorma Öster

Taitto

Lay out
Jorma Öster

Sarjakuvat

Cartoons
Arto Mattila

Toimituksen osoite

Editorial office
Suomen Laskuvarjo Oy

Irtonumero FMK 5,50
Price of copy

Tilauhinta FMK 22,—
Yearly subscription

Neljä numeroa vuodessa
Published four times a year

Painatus

STAROFFSET

HYPPYMESTARIN ASEMASTA, TEHTÄVISTÄ JA VASTUUSTA

Toimiva ja aktiivinen hyppymestari on — eräiden kaikkitietävien lupakirjahyppääjien toisenlaisista käsityksistä huolimatta — laskuvarjokerhojen toiminnan ja jatkuvuuden kannalta avainhenkilö. Ns. suurissa kerhoissa voi tosin toimintaa jonkin aikaa pyörittää pelkkien lupakirjahyppääjien voimin, mutta pitemmän päälle se ei kuitenkaan onnistu. Hyppääjien vaihtuvuus on siksi suuri, että ilman jatkuvaa jälkikasvun turvaamista toiminta vähitellen kiihtyy omaan mahdollomuuteensa. Puhumattakaan sitten siitä, että kurssien tuotto on käytännössä näytöshyppäjen ohella miltei ainoa tulonlähde velkaisissa kerhoissamme.

Mitä sitten hyppymestari loppujen lopuksi tekee ja mistä hän vastaa? Tämä on kysymys, johon useimmat luulevat tietävänsä vastauksen. Kuitenkin: mm. hyppymestarikursseilla on useinkin ilmennyt, että niillä oppilaina olevat lupakirjahyppääjät ovat saatujen tietojen ja syvällisemmän asioihin perehtymisen johdosta monesti muuttamaan käsityksiään huomattavastikin. Ilmeisestikin yleinen käsitys näistä asioista — muilla kuin hyppymestareilla itsellään — on hyvin pinnallinen, ehkäpä osin suorastaan vääräkin.

Suurissa kerhoissa — joita meiltä löytyy vain muutama — sopii hyppymestareiden joukkoon sellaisiakin, jotka "virkaikänsä" turvin voivat irroitautua varsinaisesta koulutuksesta ja ainoastaan pudottaa silloin tällöin huolellisesti valikoimaan oppilaita. Tämä on kuitenkin poikkeus yleisestä säännöstä. Pienten kerhojen

**Kansi
Cover**

PHOTO BY JORMA ÖSTER

LASKUVARJOURHEILU-lehti on riippumaton laskuvarjoalan lehti jota julkaisee Suomen Laskuvarjo Oy niminen rekisteröity osakeyhtiö. Toimitus ei vastaa artikkeleissa esitetyistä mielipiteistä, vaan jokaisesta artikkelista vastaa kirjoittaja itse. Lehtiä toimitetaan + —0 periaatteella ja mahdollinen voitto käytetään lehden tai laskuvarjourheilun tukemiseen. Lehden toiminnasta päättää toimitusneuvosto johon kuuluvat lehden vakituiset toimittajat. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. LASKUVARJOURHEILU-Magazine is published by the Parachute Corporation of Finland four times a year. The publisher assumes no responsibility for the views expressed in submitted material.

SISÄLLYSLUETTELO

PÄÄKIRJOITUS	
Eero Kausalainen	3
PAYNTERIN PATENTOITU TARKKUUSTEKNIikka	
Frank Paynter	5
RW-KOULUTTAJAN OPAS	
Jamie Woodward	7
POISTUMISIA PARTEN- AVIASTA	
Maurits Kouhia	14
PARA-SKI SM	
Eero Kausalainen	15
PÄTKELMIÄ ULKOMAILTA	
Eero Kausalainen	
Lars Bäckström	
Jorma Öster	17
PÄTKELMIÄ KOTIMAASTA	
Eero Kausalainen	
Lars Bäckström	
Jorma Öster	22
HELLUNTAIKISOJEN KOOTUT TEOKSET	
Timo Aalto	23
TULOKSIA	26
TILAAMME ULKOLAISEN LEHDEN	
Jorma Öster	29
SEKVENSSIKUVIOT	
Markku Heilimo	30

hyppymestareilla ei ole valinnanmahdollisuuksia. He joutuvat tekemään työtä vuorotta ja olemaan aina paikalla — muuten ei hyppytoiminta pyöri. Kaikki tämä tapahtuu yleensä oman vapaa-ajan ja erityisesti omien hyppyyden ja mahdollisten valmentautumisen kustannuksella.

Hyppymestari!lla on kova vastuu, joskin muitakin vastuun kantajia kerhosta löytyy (puheenjohtaja, johtokunta, koulutus- ja kalustopäälliköt, jne.). Näiden muiden henkilöiden vastuu ei kuitenkaan yhtään vähennä hyppymestarin henkilökohtaista vastuuta tekemisistään tai tekemättä jättämisistään. Mestarilla ei ole lupaa erehtyä. Vastuun kantaminen käytännön toiminnassa aiheuttaa aina joskus ylimääräisiä sydämentykytyksiä ja muuta harmia jo edellä mainittujen seikkojen lisäksi. Sillä: jos jotain ikävää sattuu, on hyppymestari taatusti ensimmäisenä tullinjalalla.

Voidaan tietysti aina kysyä, eikö mestariksi ryhtyminen ole vapaaehtoista? Käytännössä se on täysin vapaaehtoista vain muutamissa kerhoissamme (suurimmissa, joissa jo on paljon aktiivisia hyppymestareita). Yleensä kysymyksessä on vapaaehtoinen pakko: jonkun pitää näitäkin hommia hoidella. Onneksi meillä vielä riittää hyppääjiä, jotka ovat yhteisen edun nimeen valmiita uhrautumaan.

Tehtävä on vaativa — kaikkine toimintaan liittyvine kuvioineen jopa niin vaativa, ettei keskivertohyppääjä (ei-hyppymestari) juurikaan pysty edes kuvittelemaan. Mitä työ sitten antaa? Joskus vissiä tyydytyksen tunnetta, kun havaitaan, että ammennettu vesi (lue: tieto) on pysynyt kaivossa ja oppilas pystyy hyvin suoriutumaan koulutuksensa edellyttämistä tehtävistä. Tosin oppilaan kehitys saattaa joskus hieman kirpaistakin, kun mestari huomaa oppilaansa menevän ohitse taidoissaan. Mestari kun on kuluttanut aikansa oppilaiden kanssa — sillä välin kun hänen oppilaansa on voinut vapaasti paneutua itsensä kehittämiseen.

Joissakin kerhoissa saamapuolelle kuuluvat myös alennetut hyppyhinnat. Niin tässä ne edut sitten olivatkin.

Kysymys Sinulle, lupakirjahyppääjä — Sky God: mitä Sinä olet valmis tekemään yhteisen asian eteen (sillä tarvitset kavereita koneen täyteen vielä ensi vuonnakin)? Annatko myötämielisellä asenteellasi tukeksi hyppymestarille hänen askaroidessaan oppilaitensa kanssa? Annatko hänelle työrauhan, vai oletko mukana joukon jatkona kertomassa väkeviä hyppytarinoita ja valistamassa tiedon alimmilla portailla olevia, että "ei tätä käytännössä kukaan kuitenkaan näin tee, niinkuin teille on opetettu"...? oletko valmis auttamaan hyppymestaria kun hän kertoo tarvitsevansa apukouluttajia tai muuta apua? Vai oletko Sinä niitä veikkoja, jotka syyttävät hyppymestaria "niuhaamisesta" ja soittavat suutansa, kun mestari oppilaitensa (ja oman selkänahkansa) turvallisuuden takaamiseksi noudattaa kirjaimellisesti varo- ynnä muita määräyksiä? Oietko niitä, jotka vain hyppäävät?

Toivottavasti Sinun kerhossasi hyppymestari saa epätavallista työstään kerhosi ja sen kaikkien jäsenten varauksettoman tuen (sekä myös työmotivaatiota parantavia etuisuuksia) osakseen.

Ikävä kertoa, että kaikissa naapurikerhoissasi eivät asiat näin ole...

Eero Kausalainen

**TILAA LASKUVARJOURHEILU-LEHTI
VAIN 22 MK VUOSI.
Voit tilata lehden soittamalla numeroon
90/378077 Eero Kausalainen
tai 90/740021 Jorma Öster**

PAYNTERIN PATENTOITU TARKKUUSTEKNIikka

Teksti: Frank Paynter
Käännös: Eero Kausalainen
Julkaistu: Parachutist/July 1977

Istuessani suuren teltan varjossa Tahlequah'issa vuoden -75 mestaruuskilpailuissa katsellen Parafoilien, Strato Starien, Para-Plane Cloudien ja uusien Strato Cloudien loputonta menestystä, niiden kilatellesse pläkää, homma ei näyttänyt minusta ollenkaan hyvältä. Yhdessä Peninsulan kerhon jäsenten Stan Hicksin ja Tommy Bryantin kanssa edustimme kolmea kisojen kahdeksasta pallokupujen kuljettajasta (kilpailijoita yhteensä yli yhdeksänkymmentä).

Masentavaa! Siinä minä olin — tulossa hyväksi hyppääjäksi — vain löytäkseni itseni "pikkurahojen luettelosta.

Minulla oli pitkää (ei kovin innostunut) keskustelu Steve Snyder Enterprises'in edustaja Dick Morganin (suom. huom. Dick oli -77 opettamassa norjalaisille hyppääjille patjahyppäämisen tiedettä) kanssa. Hän järjesti mahdollisuuden kilpailujen jälkeen suorittaa koehypyn uudella Strato Cloudillaan.

Myöhemmin samana kesänä totesin olevani patjavarjon omistaja; kokemuksia ei ollut — epäilyksiä sen sijaan sijaan runsaasti. Yhdeksän kuukautta mestaruuskilpailujen jälkeen olin suorittanut noin 300 hyppyä, yrittäen oppia täysin uuden tavan tehdä asioita. Opin paljon uudesta kuvustani ja patjavarjoista yleensäkin. Tämä artikkeli on yritys välittää näitä kokemuksiani myös muille.

Suurin oppimani asia oli se, että (onneksi) tarkkuuden hyppääminen on luonnostaan paljon helpompi oppia liitovarjolla, kuin pallokuvulla — eikä suinkaan kuvun muodosta johtuen, vaan lähestymissuunnasta. Pallokuvulla lähestytään myötätuuleen ja "laatikkovarjolla" vastatuuleen.

Miksi sitten tarkkuushyppy patjalla on niin paljon helpompi, kuin pyöreällä kuvulla? Kuvittele osallistuvasi seuraavalaiseen leikkiin: Colorado-joen koskeen (suom. huom: Kymijoki ja Langinkoski eivät siis kelpaa tässä mielikuvitusleikissä) ankkuroidaan gallonan vetoinen maitopussi siten, että se kelluu pinnalla suunnilleen samassa paikassa. Jokaiselle kilpailijalle annetaan pieni kumilautta, jossa on niin pieni sähkömoottori, ettei se jaksa työntää lauttaa vastavirtaa, korkeintaan hidastamaan ajautumisnopeutta virran mukana. Jokaisessa lautassa on aikautuslaite, joka sammuttaa moottorin kaksi minuuttia lautan vesille laskun jälkeen.

Jokainen lautta (kilpailija sen kyydissä) asetetaan jollekin kohdalle ylävirtaan maitopussista. Jokaisen henkilön tulee koskettaa pussia kädellään ohittaessaan sen.

Kukin kilpailija koettaa onneaan vaihtelevalla menestyksellä. Useimmat löytävät itsensä "täältä ei millään voi päästä tuonne"-tilanteesta, ajelehtien jommalta kummalta puolelta maalin ohi. Ne muutamat, jotka onnistuvat koskettamaan maalia, tekevät sen joko sulkemalla silmänsä tai säilyttämällä koko ajan hellittämättömästi paikkansa tarkalleen ylävirran puolella maaliin verrattuna. Käden oikea sijoitus on vaikeaa, sillä asiat tapahtuvat yhtä nopeasti, kuin lautta liikkuu virrassa.

Tarkkuushyppääjät ovat jääneet selvästi paitsioon lehdesämme. Tarkkuusjuttuja emme ole julkaisseet kahdesta syystä: alan ulkomaisia kirjoituksia (hyviä sellaisia) julkaistaan nykyisin sangen vähän, toisaalta toimituksesta ei ole löytynyt omaa tarkkuusspesialistia, joka rohkenisi kirjoittaa näkemyksiään aiheesta. Kotimaiset tarkkuusvirtuosimme lienevät olleet kaiken aikaa hypäämässä tarkkuutta, niin että siltäkään taholta ei ole saatu lehdelle ulkopuolista avustusta (ajan/kiinnostuksen puutetta???)

Yritämme tämän kirjoituksen avulla korjata vallinnutta puutostilaa. Artikkelin kirjoittaja Frank Paynter on USA:n tarkkuushyppymestari (1977). Vuotta aiemmin hän hypäsi peräkkäin 23 nollanolla. Seuraavan hypyn tulos oli kolme senttiä, mikä kuitenkin riitti mestaruuteen yhden sentin pelivaralla.

tällaista tarkkuushyppyä oli — pallokuvuilla. Antakaamme nyt kullekin kilpailijalle niin voimakas moottori, joka mahdollistaa ajamisen myös vastavirtaan ja voittaa virran voimakkuuden. Jokainen kilpailija asetetaan jälleen veteen ylävirtaan maalista, samaan paikkaan kuin äskeisellä yrityksellä. Tällä kerralla useimmat saapuvat maaliin helposti, ajautumalla pisteeseen joka on hieman alavirtaan maalista. Sen jälkeen he ajavat vastavirtaan, voittaen virran voimakkuuden. Käden asettelu on nyt helppoa, sillä moottorin tehoa voi säätää sellaiseksi, että lautta 'matelee' maalin viereen.

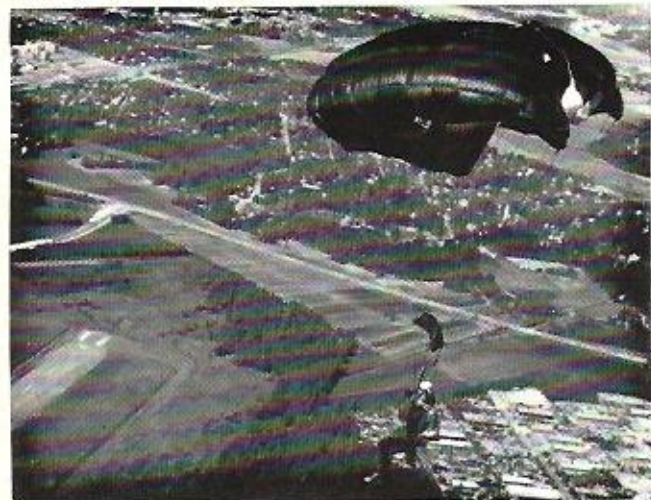
Jotkut onnettomat sielut kuitenkin onnistuvat arvioimaan virran voimakkuuden väärin ja he ajavat liian kauas alavirran puolelle, ennen kääntymistään virtaa vastaan. He eivät ehdi maaliin ennen kahden minuutin ajan päättymistä.

Tässä jälkimmäisessä tilanteessa olemme tänään, on laaja valikoima patjavarjoja kilpailutarkkuushyppääjille. Laatikkoarjoilla on riittävästi nopeutta vastatuuleen lähestymistä ajatellen. Tämä tekee koko prosessin helpommaksi ja vähemmän maagiseksi ("kuinka hän sen tekee?").

Jäljelle jää kuitenkin vielä ongelmia. Nolla-nollat eivät suinkaan ole automaattisia, niiden saaminen on vain hieman helpompaa. Yhä vieläkin ilmenee "täältä ei millään voi päästä tuonne" -tilanteita, yhdessä "miten hemmetissä minä onnistuin laskeutumaan tänne" tilanteiden kanssa.

Tämän kirjoituksen tarkoituksena on minimoida niiden tarkoituksena on minimoida niiden kertojen määrä, joilla löydät pläkän jostain muualta kuin jalkasi alta. Jos et edellä mainitussa tavoitteessa onnistu, voin lähettää Sinulle (ilmaiseksi) tekijänoikeuksien listan seitsemän vuoden aikana keräämistäni selityksistä.

Jaan tarkkuuslähestymisen neljään vaiheeseen: 1) Alustavat valmistelut, 2) siirtyminen ylätuulen puolelta alatuulen puolelle (maaliin verrattuna), 3) kääntyminen "sisään" ja 4) finaali. Jokainen näistä vaiheista on tärkeä. Minkä tahansa vaiheen huono suorittaminen voi aiheuttaa sinulle hankaluuksia.

VAIHE I

"Alustavat valmistelut" on nimitykseni ajalle jonka käytät avauksen jälkeen patjahyppääjältä vaadittaviin toimenpiteisiin. Tämän vaiheen aikana on sinun varmistauduttava, että a) kupu on täysin auki ja toimii ja b) se on oikeaan suuntaan. Oletko koskaan vetänyt alas reefin-linen tai ravistanut alas sliderisi, heittänyt varavarjosi niskaan taakse, päästänyt jarrut — vain huomataksesi, että olet ajanut koko ajan myötätuuleen ja olet jo ehtinyt kokonaan toiseen läänin.

Yleensä paras tapa hoitaa tämä tilanne on jättää jarrut päälle ja kääntää ensin kupu kantohihnoista vetämällä siihen suuntaan, joka tuntuu parhaalta (yleensä vastatuuleen). Tämän jälkeen vedät reefin-linen sisään tai ravistat sliderisi alas tai puhdistat hyönteiset pois hampaistasi, jne. Kilpailussa tämä on se vaihe, jossa on hyvää aikaa hengittää syvään ja rentoutua ennen menoa alas varsinaisen busineksen pariin.

VAIHE II

Ajaminen maalin ylätuulen puolelta alatuulen puolelle kuulostaa ylsinkertaiselta — ja sitä se onkin. Kaikki mitä

sinun tarvitsee tehdä, on vapauttaa jarrut, kääntää ajopelisi myötätuuleen ja antaa mennä. Kuitenkin — jos olet tarpeeksi nokkela — voit käyttää tätä aikaa hankkiaksesi tietoja niistä tuuliolosuhteista, joiden kanssa olet tekemisissä seuraavien vaiheiden aikana.

Jimmy Davis opetti minua kääntymää kohti maalia, saapuessani sen kohdalle matkallani alatuulen puolelle ja kokeilla täysiä jarruja. Jos tuuli olisi todella kova jatkaisin liukumista sivuttain. Mikäli taas tuuli on hyvin heikko, en liukuisi sivuttain, vaan lähestyisin hitaasti maalia sivusta. Ensimmäisen tapauksen varalta minua varoitettiin jo etukäteen, että minun olisi käännettävä maalin lähellä. Jälkimmäisessä tapauksessa (heikko tuuli) minun pitäisi kääntyä takaisin myötätuuleen ja ajaa kauemmas ennen kääntymistä finaaliin. Tämä tekniikka toimii käytännössä ja säästää monelta hämmingiltä ja pettymykseltä.

Ja vielä kerran: se aika joka kuluu ajoon ylätuulen puolelta alatuulen puolelle tulee käyttää hyväksi hankkimalla tietoja parhaillaan vallitsevista tuuliolosuhteista.

VAIHE III

Sisään kääntymisvaihe näyttää olevan se osa lähestymistä, jossa lähestymistä, jossa kaikilla näyttää olevan eniten vaikeuksia. Kysymys "missä käännit sisään" on tullut eniten tehdyksi kysymykseksi laskuvarjokilpailuissa, aivan kuten "missä hypäsit ulos" oli aikaisemmin. Vastaukset voivat olla myös turhauttavia tai harhaanjohtavia ("Näetkö nuo lehmät tuolla? Käännin 150 metrissä suoraan niiden yläpuolella"). Todellisuudessa oikean käännösalueen rajat ovat hyvin laajat. Sinun ei pitäisi kääntyä niin kaukana (kovissa tuulissa), ettei pysty tulemaan takaisin tai niin lähelle ja alas, ettei sinulle jää aikaa asettautua kohdalleen. On syytä muistaa, että tyynellä tai hiljaisella tuulella on käytännöllisesti katsoen mahtotonta mennä liian kauas — ja kohtalaisella tai kovalla tuulella on käytännöllisesti katsoen mahtotonta olla liian lähellä.

On vaikeata pakottaa itsensä ajamaan tyynellä säällä kauas horisonttiin tai tuulisella säällä katsoa ylätuulen puolella maalialuetta jalkojasi pitkin (se on kuitenkin mahdollista tehdä).

Tämä tarkoittaa sitä, että jos Jimmy Davis-temppu "käännös-sivuttain-myötätuuliosalla" ilmaisee, että tuulta on jonkin verran, jatka eteenpäin mutta käännä lähellä. Voit helposti pudottaa korkeuttasi tarvittaessa sen jälkeen, kun olet varmistautunut, että voit päästä maalialueelle sieltä missä parhaillaan olet. Toisaalta: jos myötätuuliosan tarkistuksessa huomaat, että sivuttaisliukua ei ilmene lainkaan tai vain hyvin vähän, käännä jälleen myötätuuleen ja jatka ajamista kunnes alat hermostua, laske hitaasti viiteen ja käännä sitten takaisin finaaliin. Nopea matkan ja liitokyvyn tarkistus (kupu täydessä liidossa) osoittaa, että enemmän kuin todennäköisesti pystyt vieläkin halutessasi laskeutumaan viitisenkymmentä metriä maalin ylätuulen puolelle.

Se mitä tässä sanoin tarkoittaa, että sisään kääntymisessä on kaksi osaa. Ensimmäinen vaihe perustuu karkeasti ottaen siihen, näyttääkö tuuli olevan voimakas vai hiljainen. Käännä sisään lähellä, jos tuulet ovat vähenkään kovemmat ja kauempana jos ne ovat hiljaiset tai olemattomat. Toinen osa käsittää karkeasti ottaen oikean asettautumisen (pitämällä kulma vakiona $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ jarrutuksessa) finaalia varten. Erittäin yleinen — miltei maailman laajuinen — virhe 'asettautumisvaiheessa' on olla liian lähellä ja ajatella "kyllä minä tästä pääsen". S-käännösten ja kuvun "vajottamisen" (sink) avulla tapahtuvan korkeuden pudottamisen sijasta lähestymistä jatketaan sillä seurauksella, että hyppääjä saapuu pläkäälle liian korkealla ja liian lähellä voidakseen tehdä asialle enää paljoakaan. Olen pilannut useampia lähestymisiä tämän vuoksi, kuin jostakin muusta syystä. Menin niin pitkälle asiassa, että kun havaitsin itseni ajattelemassa "kyllä minä tästä pääsen", käännin välittömästi pois tai aloitin S-käännökset tai jonkin muun toimenpiteen liian korkeuden pudottamiseksi, sillä ajatus oli varma merkki siitä, että olin liian korkealla. Älä pelkää kääntyä pois tai mutkitella pois korkeuttasi, jos havaitset olevasi liian ylhäällä. Loppujen lopuksi; jos kupusi on $\frac{3}{4}$ jarrutuksessa ja silti 'ryömit' pläkkää kohti, tämä tarkoittaa sitä, että sinun tulisi olla huomattavasti alempana suorittaaksesi lähestymisen täydessä liidossa.

Jatkuu sivulle 12

RELATIIVIKOULUTTAJAN OPAS OSA II

Kuvat: Jorma Öster

Julkaisemme tässä numerossa toisen osan Jamie Woodwardin Parachutistissa ilmestyneeseen relatiivikouluttajan oppaaseen. Käsikirja on tarkoitettu etupäässä relatiivikouluttajille mutta siitä hyötyvät varmasti myös muut kouluttajat.

HYPY N:o 3

MUISTUTUS: Katso aiheistua ja tee lisäyksiä tai muutoksia seuraavaan ohjelmaehdotukseen, jos oppilaasi on normaalia enemmän tai vähemmän edistynyt.

Päämäärä

Hypyn n:o 3 päämääränä on oppilaan ja opettajan samanaikainen lähtö kylki kyljessä, mutta EI toisistaan kiinni pitäen. Oppilaan tulee määrätä sopiva lähestymis/liukukulma kouluttajaan ja suorittaa »telakointi» 30 sekunnin työskentelyajan puitteissa.

Valmistelu

Nyt olemme pääsemässä RW-ohjelmamme ytimeen. Käy läpi **yksityiskohtaisesti** kaikki seuraava ja kaikki muu tärkeäksi katsomasi:

1. Laskenta ja lähdön ajoitus.
2. Erilaiset kiihdytykset täyteen vauhtiin ja kuinka niitä korjataan.
3. Selvitys delta-asennosta (kuinka tehdään ja mitä tekee!), jalkaliuku, käsiliuku, ja milloin niitä käytetään. Kuva vastaa tuhatta sanaa!
4. Selvitä piirrosta käyttämällä oikea lähestymiskulma — liukukulma. Ennakoi ruumiinpaino suhteessa liukukulmaan (mitä raskaampi hyppääjä, sitä syvempi kulma).
5. Opeta »ÄLÄ KAHMAISE», ja mitä tapahtuu, jos hän tekee

niin!

6. **KORKEUDENTAJU!!...** mikään ei ole tärkeämpää!

Hypy

Ole luottavainen ja varma matkalla ylöspäin. Noin puolessavälissä kysy, onko oppilaalla mitään kysyttävää. Hänellä ei ehkä ole, mutta koska tämän hypyn tarkoitus on juurruttaa enemmän itseluottamusta häneen, ja tämä on ensimmäinen kerta, jolloin hän varsinaisesti yrittää »liikkua» vapaassa, hänen kysymyksensä todennäköisesti tulevat laskeutumisen jälkeen. Jos hänellä on kysyttävää nyt, vastaa niin lyhyesti kuin mahdollista, yrittäen saada homma kuulostamaan helpolta.

Lähde koneesta mahdollisimman lähellä oppilasta, äläkä missään vaiheessa päästä häntä silmistäsi. Seuraa hänen liikehdittänsä ilmassa... on **hyvin** paljon mahdollista, että hän yli- tai aliarvioi, ja tulee sisään liian nopeasti tai hitaasti. **SINUN** on korjattava tämä. Yritä korjata mikä tahansa epästabilius/alle meno... mutta ennen kaikkea, varaudu odottamattomaan!

Kritiikki

Tämä on oppilaan ensimmäinen yritys liikkua, joten painota hänen hyviä puoliaan ja vastaavasti kritisoi hänen virheitään. Hän luultavasti koki jonkinlaista epästabiiliutta, joten tuo julki, että niin tapahtuu harjoitusjakson aikana. Korjaa ehdottamalla, että hän jatkuvasti keskittyisi stabiiliteettiin ja korkeuden seurantaan.

HYPY 4 — ASIAT
Yritä korjata kaikki virheet, jotka tapahtuivat hypyllä 3. Jos oppilas on innostunut hyppäämään tehokkaammilla välineillä, opeta häntä niiden käytössä. Keskity oppilaan kykyyn arvioida korkeutta, supistaa, levittää sekä käsiliu'un käyttöön. Tee työtä liu'un sekä »ilma-
valppauden» kanssa.

HYPY 5 — ASIAT

Korjaa virheet hypyllä 4. Ala muuttella lähtöaikoja itsesi ja oppilaan välillä, jotta hänellä olisi suurempi väli työskenneltävänä. Selvitä delta, jalkaliuku, syöksy sekä taitutus väärinpäin (reverse arch).

HYPY 6 — ASIAT

Tässä käsittelemme erilaisen lähdön... lähdön pyörältä. Selvitä, kuinka sinne pääsee, kuinka siellä seisotaan parhaan lähdön saamiseksi, ja kuinka lähdetään ilman epästabiiliutta. Tässä vaiheessa pitäisi oppilaan ja kouluttajan lähdöissä olla noin yhden sekunnin ero, jotta oppilaan täytyy »kiihdyttää» saadakseen kouluttajan kiinni.

HYPY 6 — ASIAT

Selvitä »swooppi» (syöksystä mak-

similevitykseen), ja anna hänen yrittää sitä. Käytä kypärääsi! Tämän hypyn valmistautumisen yhteydessä tulisi selvittää kupujen törmäykset ja niiden välttäminen (ja mitä tehdä, jos joutuu sellaiseen).

HYPPY 7 — ASIAT

Jälleen pyöräiltäjä. Kouluttajan tulisi katsoa taakseen ja seurata oppilaan lähtöä kritiikkiä varten. Kun oppilas pääsee luoksesi (jälleen swooppi-harjoitus), aloita sekvenssin ensi vaiheet yrittämällä muutamia otteenvaihtoja 2-miehisestä kylkiotteeseen, katerpillariin ja ehkä kylkikiinnitykseen. Painota, että erot putoamisnopeudessa tulevat kriittisiksi sekvenssissä. Nyt olisi oikea aika selvittää sellaiset asiat kuin »putkinäkö» (tunnel vision), »tähten kierto» sekä »kuinka joutua alapuolelle» ja (varjele) mitä tehdä jos joudut.

HYPPY 8 — ASIAT

Yllätä oppilas tällä kertaa. Kun aloitat uloskiipeämisen, »puto» koneesta, ja katso, kuinka nopeasti hän reagoi siihen. Jos hän on kylliksi kehittynyt, hän toivotavasti analysoi tapahtuneen yhden sekunnin sisällä ja seuraa sinua lähtemällä suoraan ovelta. Harjoittele swooppia sekä lisää sekvenssiä. Yrittäkää kolmea manööverä 8500 jalasta... 2-miehen kylkiotteesta 2-miehen katerpillariin, ja yrittäkää saada katerpillari liikkumaan. Parasta että kerrot, kuinka se tapahtuu, tai hän lepattaa takanasi kuin lippu!

HYPPY 9 — ASIAT

Kouluttajan arvovaltaa käyttäen hommaa lisää väkeä tälle hypylle. Jos oppilasi on edistynyt hyvin, ota mukaan kaksi kokenutta RW-hyppääjää. Tämä pitää joka hypyn haasteena oppilaalle ja esittelee hänet samalla muille ihmisille.

Tässä vaiheessa oppilaan tulisi kyetä lähtemään ovelta sekä pyörältä, pysyä stabiilina, pystyä swooppaamaan luoksesi sekä pieneen sekvenssiin. Hio erityisesti niitä kohtia, joissa oppilaalla on ongelmia.

Nyt voit kertoa »vauhtilähdöistä» (Beech, DC-3) jne.), ja miten ne eroavat Cessnasta lähdöistä.

Kerro myös RW:n filosofiasta, ja kuinka tärkeätä on kasvaa siihen asteittain. Selvitä miksi on vaarallista yrittää suoraan 20-miehen kuvioon ja kuinka se olisi rahan tuhlausta (ja hyvin kiusallista), jos kaikki, mihin hän pystyisi olisi töpätä ja mennä liian alas.

HYPPY 10 — ASIAT

Tämä on useimmissa tapauksissa muodollisen kurssin viimeinen nyppy. Tämän jälkeen oppilaalle tulisi olla selvitetty kaikki kohdat »Kurssilla läpikäytävien asioiden listasta». Jos oppilas on jollain alueella epävarma, selvitä se nyt. Painota, että hän on selvinnyt hy-

vin, ja mitä hänen tulisi parantaa. Ennen kaikkea, tee selväksi, että hän voi luottaa sinuun ja neuvohisi tulevaisuudessakin!

KUN VAATIMUKSET ON TÄYTETTY

1. Pidä kovaa ääntä siitä, että oppilas on läpäissyt kurssin... se on tyydytystä antavan hyppuran alku!
2. Juhlistakaa tapaus kaljoilla/kahvilla ja toivota hänet tervehdulleeksi RW-maailmaan.

KURSSILLA LÄPIKÄYTÄVÄT ASIAT

1. Luettava Pat Works'in kirja »RW Techniques».
2. VÄHINTÄÄN kolminkertainen breafing turvallisuudesta kurssin aikana, kattaen kaikki alla olevat aiheet.
3. Harjoittelu (tai perusteellinen selostus, jos tarvittavaa koneityyppiä ei ole saatavilla) seuraavista lähdöistä:
  - A. Stabiili, samanaikainen, ei-kontaktia lähtö.
  - B. Stabiili, samanaikainen, 'kontaktissa' lähtö.
  - C. Lähtö pyörältä.
  - D. Lähtö ovelta.
  - E. Suurten koneiden lähdöt (DC-3, Beech jne.): Käytävä läpi erot lähtönopeuksissa, vastakkaisilta sivuilta konetta, stabilointi, erilaiset lähtöasemat jne.

Harjoittelua seuraavissa vapaan taidoissa:

- A. Liikkuminen; syöksy, liuku, delta, jalat-suorina delta, käsiliuku.
- B. Taidot: kiinniotto, sivukiinnitys, otteenvaihdot, tasalla lentäminen, taivutus väärinpäin, supistus, levitys ja kunkin vaikutukset henkilökohtaisesti ja koko manöö-

veriin. Suuret muodot.

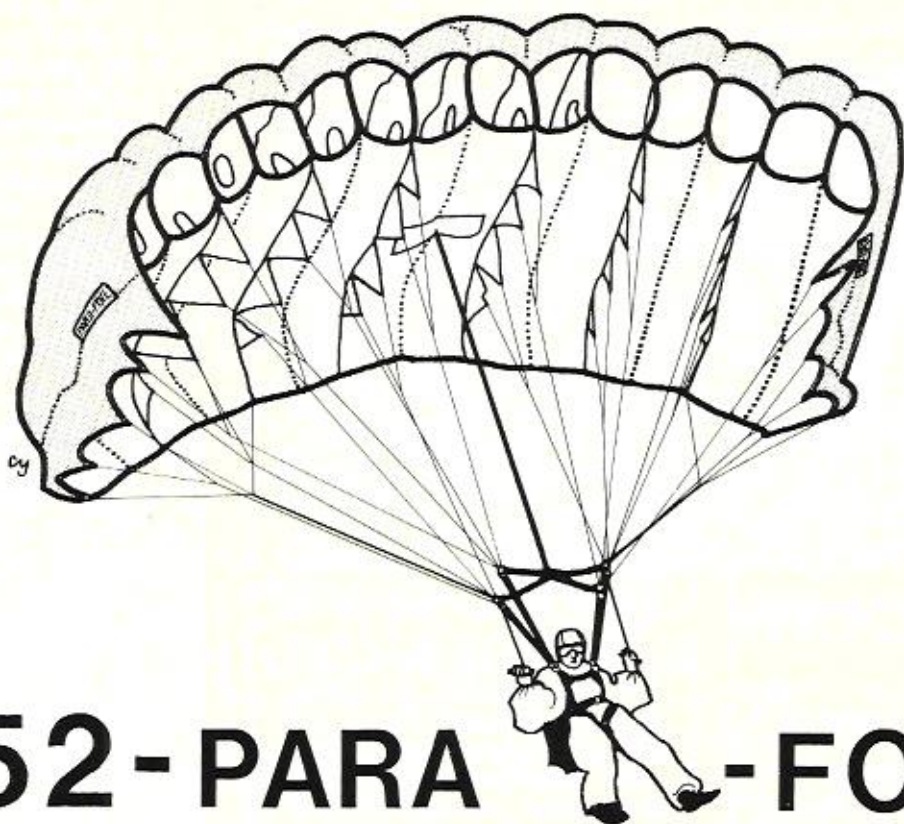
- C. Probleemat: Muodon kiertäminen, allemeno, yliboogie, »valppaus ilmassa». Harjoittelua, tai selostukset tarvittaessa, seuraavista varusteista:
  - A. Perinteellinen (varavarjo rinnalla), ja varavarjotoimenpiteet.

- B. Vanha Piggy back -systeemi (kookas, molemmat selässä), ja varavarjotoimenpiteet.
- C. Teho-piggy backit ja erot lentämisessä, varavarjotoimenpiteet (pop-top jne).

PETO PATJALASU !

252-PARA -FOIL

Todella maailman uskomattomin urheiluvarjo, 252 Para-Foil on muuttanut "laatikko"varjojen maailman uskomattoman hiljaisine vajoamisnopeuksineen, pehmeine alastuloineen, loistavine lento-ominaisuuksineen ja pehmeine aukaisuineen.

EI RAJUJA AUKAISUJA, EI PALAMISIA: 252 Para-Foil ei ainoastaan anna sinulle pitempää aikaa varjon varassa, vaan se tuo sinut alas pehmeästi jopa tyyninä päivinä. Vaikkakaan emme voi taata sinulle höyhenlaskua joka kerta (sehän on sinusta itsestäsi kiinni), voimme taata sinulle jatkuvasti pehmeät ja miellyttävämmät laskeutumiset kuin millään muulla patjavarjolla.

HELPPO LENTÄÄ: Uskomme rehellisesti että 252 Para-Foil on maailman helpoin patjavarjo lentää. Patentoitu stabilisaattori systeemi tekee 252:sta uskomattoman vakaan lentää, tunneleiden välinen paineentasausjärjestelmä estää tehokkaasti tunneleiden tukkeutumisen. 252 saa myös korkeat pisteet käsiteltävyydestä ilmassa, tasaiset, vakaat käännökset, tavallista kevyempi ohjaus ja äärettömän kevyet jarrutukset.

PEHMEÄT, LUOTETTAVAT AUKAISUT: Sliderissa, 8 cm halkaisijaltaan olevat slider renkaat apuvarjoon kytkettynä antavat sinulle jatkuvasti pehmeät ja luotettavat aukaisut. Johtuen suurista slider renkaista, slider laskeutuu kantopunoksia pitkin rauhallisesti estäen varjon vahingoittumisen ja pehmentäen aukaisua. Kaikki 252-hyppääjät sanovat kupunsa aukeavan yhtä pehmeästi kuin PC.

Mutta vain tämän mainoksen lukeminen ei saa sinua uskomaan... hyppää 252:lla ja totea itse.

Jälleenmyyjä Suomessa: Suomen Laskuvarjo Oy

THE CHUTE SHOP
HIGHWAY 202, FLEMINGTON, N.J. 08822
(201) 782-5758

- D. »Experimentaaliset»/vallan-kumoukselliset piggyback-systeemit ja kaikki erot käsinpäästävien apuvarjojen varustetuissa systeemeissä.
- E. Suuremman/pienemmän haalarin aiheuttamat vaikutukset putoamisnopeuteen, levityksessä, liu-ussa, jne.

D. Tunnelivarjot ('patjat') mitä ovat, miten toimivat. Miksi kehitettiin, miksi käytetään. Vajaatoiminnat ja kokealla reagoimisen tärkeys. Lento-ominaisuudet. Kupu-RW ja turvallisuusnäkökohdat.

Harjoitus, tai selvitys seuraavissa aiheissa:

A. RW:n filosofia ja miksi sii-

mat varjot sekaantuvat ja tulevat välittömästi käytökelvottomiksi. Useimmissa tapauksissa KORKEAMMALLA olevan tulisi päästä irti ensiksi. Jos alempi päästää kumpunsa, se melko varmasti kietoutuu toisen ympärille, tehden hänen kumpunpäästönsä mahdottomaksi!

2. Patja/hattara:

KOMMUNIKOIKAA! Huutakaa, ja päättäkää kumpi päästää ensin. KUITENKIN, useimmiten PATJALLA on etuoikeus. Pyöreän kuvun keuhus voidaan usein laskeutua, vaikka siinä olisi osittainen vajaatoimintakin, patjalla ei. Patja päästää, sitten — jos tarpeellista — pyöreä.

3. Paikka:

Punoksissa, vai kuvussa? Jos olet kuvussa, yritä päästä pois »uivilla» liikkeillä. Jos taas olet toisen punoksissa, pyri vapaaksi pienimmän vastuksen suuntaan, ja ole valmis päästämään heti, kun kupusi on epäilyksettä lysähtänyt.

4. Korkeus:

Varuillaan olevan lentämisen ja VÄLITTÖMÄN KOMMUNIKOINNIN välttämättömyys.

F. Henkinen puoli: Opetta ihmissyyttä (jos sitä enää nykyisin on!) ja iskosta oppilaalle, että hän on KAUKANA edellä siitä, missä sinä olit saman hyppymäärän kanssa. Sehän on totta, eikö niin? (Kaiken kaikkiaan, SINULLA ei ollut omaa kouluttajaa!)

OSA KOLME: Mitä nyt?

TUNNUSTUKSEN HANKINTA: Miten saada kurssista asia, joka »täytyy» läpikäydä!

No niin, nyt olet tehnyt sen. Olet opettanut tälle 30-hypyn ihmeelle vähän RW:tä. Ja tiedätkös, hyvältä tuntuu! Mutta nyt alkavat ongelmat, miten saada muut kiinnittämään huomio oppilaasi suoritukseen, ja hyväksymään hänet turvallisesti relatiiviyöskentelijäksi, sekä miten saada muut oppilaat haluamaan kurssille.

Luultavasti paras »puoltaja», minkä voit saada RW-ohjelmallesi, on jokin paikallisen »huipun» hyväksyntä. Tosiasia, että Craig Fronk, Al Kruger ja Jerry Bird ovat

Selostus ja harjoittelu tarpeen vaatiessa seuraavissa kuvuissa:

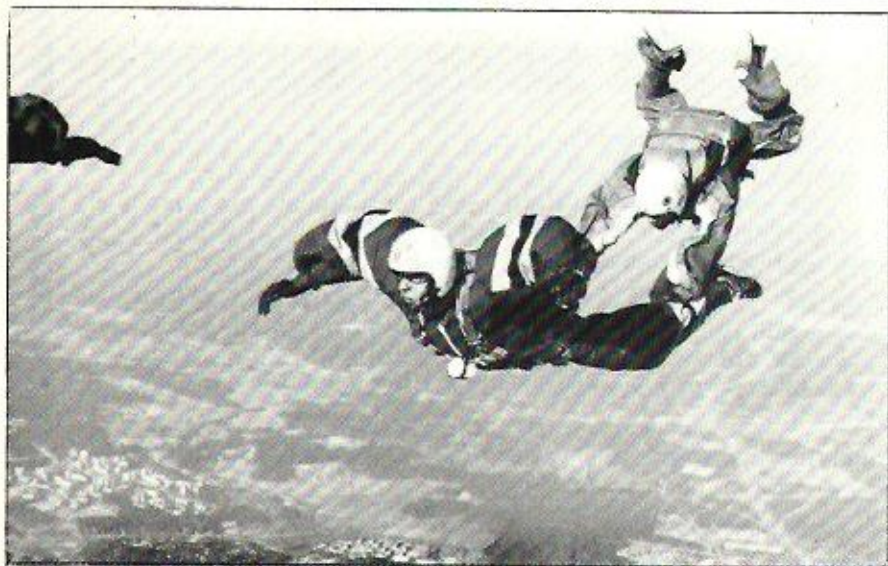
- A. Alkeisvarjot/vajaatoiminnat, joita voi sattua, varavarjo-toimenpiteet.
- B. Tehovarjojen kuvat/PC, Thunderbow, Crossbow jne. Mitä ovat, kuinka aukeavat, koko ja paino verrattuna nopeus ja luotettavuus. Vajaatoiminnat, joita tulee, ja kuinka elää niiden kanssa.

hen täytyy työskennellä aseteettain.

B. Mitä he voivat odottaa läpikäytyään kurssin, ja neuvoja siitä, kenen kanssa he voivat, tai tulisi hypätä. (Muiden kurssin suorittaneiden kanssa!)

C. Oikea tapa edistyä, ja miksi ei ole suositeltavaa siirtyä suoraan 4-miehisestä 20-miehiseen.

D. Raha ja aika... enimmäk-

- C. UUDET tehovarjojen kuvat/ Piglet, Starlite, Spearchucker, jne. Mitä ja miksi, ja kuinka eroavat »vanhoista» tehovarjoista. Kuinka estää näiden vajaatoiminnat, ja perusteellinen harjoittelu kuvun päästössä

seen aika!

E. KUPUJEN TÖRMÄYKSET... MITÄ TEHDÄ!

1. Patja/patja:

KOMMUNIKOIKAA! Huutakaa, ja päättäkää kuka päästää ensin. Melkoisella varmuudella molem-

kaikki lukeneet ja hyväksyneet tämän RW-ohjelman, ei ehkä merkitse mitään oppilasehdokkaalle, joten sieppaa tämä »huippu» ja tarjoa hänelle kuppi kahvia... ja »sattumalta» sinulla on kappale kurssin ohjelmaa mukana. Anna hänen lukea se, kuuntele hänen ehdotuksensa ja kritiikkinsä ja PANE HÄNET TUKEMAAN PYRKI-MYKSIÄSI! Tästä eteenpäin on pelkkää myötämäkeä! Kun oppilasehdokkaasi huomaavat, etteivät he pääse pokiin ennenkuin heidät on vakuutettu »turvallisiksi» sinun tai kouluttajakuntasi puolesta, he tulevat hakkaamaan oveasi päästäkseen kurssille. Tulos? Lauma turvallisista, luotettavista ja pystyistä relatiivihyppääjiä! (Eikös se ollutkin alkuperäinen idea?)

...

Tajuat sen tai, oppilaasi tulee tuntemaan aimo annoksen ylpeyttä ja tyytyväisyyttä, kun hän on läpäissyt kurssin. Ja tiedätkös mitä? Sen mukaan, mitä olen nähnyt, hän ei tule myymään sitä ylpeyttä halvalla! Tarkoitin, että olen nähnyt useamman kuin yhden oppilaistani KIELTÄYTYVÄN hyppäämästä saman hyppymäärän omaavan kaverin kanssa, ennenkuin nämä ovat käyneet RW-kurssin! He eivät tunne, että henkilö olisi tarpeeksi turvallinen ja ajattelevat, että on olemassa vaara, että he tuhlaavat rahansa, koska kaveri ei ole tarpeeksi taitava saadakseen mitään aikaan! Hiukan leveätä — ehkä — mutta alkuna tehtäessä tästä turvallista, kehittyvää puuhaa!

KUKA VOI AUTTAA?

Alusta alkaen sinua tulevat vaivamaan yksilöt, jotka »haluavat auttaa». Analysoi henkilö, ja MIKSI he haluavat auttaa. Luultavasti pahinta, mitä oppilaalle voi sattuua, on saada kouluttaja tai tämän apulainen, jonka vaikuttimina ovat:

1. Ahneus
2. Sukupuoli (kiva nais/miesoppilas)

Mitään ei ole enemmän tarjolla, kuin miespuolista apuvoimaa nätille tyttöoppilaalle. Tämä tulisi estää aiemmin perustein. Valitse avustajiksesi henkilöitä, jotka ovat luotettavia, ja haluavat auttaa KAIKKIA!

KUINKA VÄLTÄÄ KIRSIKANPOIMIJAT

Voi kuulostaa oudolta termiltä, mutta me kaikki tiedämme, ketä he ovat.

Tahmeat oliot, jotka hiiviskelevät ympäri hyppypaikkaa, laskeutuen aika ajoin taivaalta relatiivinoviisiin luokse itsekkäällä nautinnolla poimimaan »kirsikkansa».

Alkaako kuulostaa tutulta?

Sinun ensisijaisena velvollisuutenasi on suojella oppilastasi, tai jopa vain oppilasehdokasta »kirsikanpoimijoilta». Voit suorittaa tämän näennäisesti mahdottoman homman tahdikkaasti kysymällä noilta henkilöiltä, joilla on »kirsikanpoimijoiden» ominaisuuksia, voisivatko he »kirsikkahypyn» jälkeen ystävällisesti jäädä kentälle vielä 10 hypyn ajaksi opettamaan KUNNOLLA RW-työskentelyä tälle oppilaalle.

Huomaat kyllä pian, keitä kirsikanpoimijat ovat. Ja kun sen teet, pyydä koulutuspäälliköltä, että hän olisi niin hyvä, eikä antaisi näiden ihmisen hypätä oppilasehdokkaiden kanssa, ennenkuin näille on voitu opettaa RW:tä kunnolla.

OSA NELJÄ: Esimerkitapaus

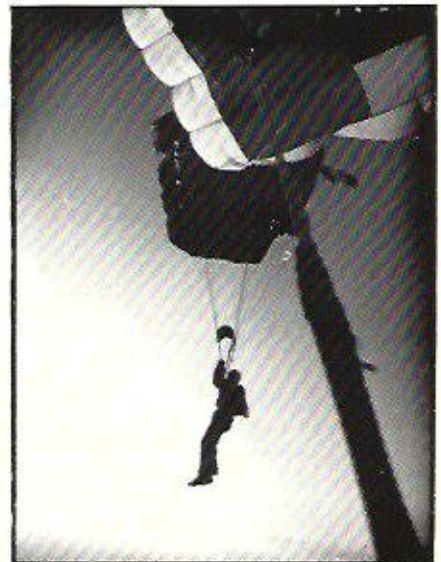
Seuraava ote on Hank Kamphausin muistiinpanoista. Hank opetti kahdeksan kymmenestä RW-oppilaasta Issaquahin keskuksen kursilla. Lainaukset ovat sanasta sanaan, kuten Hank ne kirjoitti Bobin kanssa tekemiensä hyppien jälkeen.

HUOMAUTUS:

(Alkuperäinen konsepti RW-kurssiksi tuli Hankilta, joka tyttöystävänsä kuoltua tammikuun 1. 1976 Casa Grandessa, Arizonassa, päätti, että oli aika tehdä tämän luontoinen kurssi. Timmy Nelson,

silloin juuri 21 täyttänyt, yritti päästää täydellisen vajaatoiminnan 4000 jalassa, ja ainoastaan toinen puoli irtosi. Hän ei yrittänytkaan avata varavarjoaan.

Koko kurssin sisältö, ja suuri osa sen vaatimaa työtä on Hankin suunnittelemaa ja tekemää, mistä lausun kiitokseni ja onnitteletni.)

Hyppy 1:

Bob oli kakkosena, minä pohjana ulkopuolelta askelmalta. Lasku ja ajoitus hyvät, Bob sai hyvän otteen lähdössä, mutta pisti vasemman kätensä liikaa ulos, »otti tuulta», ja pyöri minun selkääni. Hän päästi irti ja hässäköi alapuolelle. Lensin alas hänen eteensä, noin 3 m päähän, ja sijoittauduin pohjaksi jälleen. Hän kiinnittyi käyttäen käsiliukua.

Bobin täytyy rentoutua enemmän lähdössä. Hän heitti vasemman kätensä liikaa ulos. Hänen pitäisi lähteä supistetummassa asennossa!

Hyppy 2:

Bob kakkosena, minä pohjana ulkopuolella. Ajoitus ja kouraisu hyvät. Meillä oli 2-miehinen 7000 jalassa. Purimme ja erosimme noin kahdenkymmenen sekunnin paikkeilla. Bob lensi sisään, kurkotti ja leijui noin 4 jalan päähän yläpuolelleni. Hän supisti, tuli alas tasolleni ja kiinnitti. Irroitimme, jotta hän voisi tulla kiinni jälleen, mutta uloshyppypaikka oli huonosti katsottu. Purimme 4500 jalassa ja liu'uimme takaisin kentälle. TOSI HYVÄ LIUKU!

Bob kurkotti tullessaan sisään. Tämä sai hänet kellumaan. ÄLÄ KURKOTA! Kiinnittyminen on enemmän telakoitumista. Bobin tulisi käyttää enemmän jalkoja eikä luottaa yksinomaan käsiliukuun.

Hyppy 3:

Bob kouraisi minut kiinni lähdössä, ja meillä oli 2-miehinen 6800 jalassa. Supistimme, ja kun Bob näki minun supistavan, hän supisti vielä enemmän! Seuraava asia, mitä tapahtui, oli pystysuora 2-miehinen! Bob oli alapuolella ja meni tosiasiasa läpi pääosat takavoltista. Teimme voltin, mutta minun oli tehtävä kolme päästäkseen hänen alapuolelleen. Hän lensi alas ja kiinnitti jälleen 3500 jalassa, ja hänen swooppinsa oli oikein hyvä! Bobin täytyy kiinnittää enemmän huomiota muodon lentoasentoon, ja pystyä päättelemään, kelluuko hän vai vajoaako, ja toimia sen mukaan. Hänen on tarkkailtava enemmän sitä, että lentää suorassa ja tasolla. VALPPAUTTA ILMASSA!

Hyppy 4:

Bob lähti pyörältä tällä hypyllä. Hän lähti myöhään, ja meillä oli noin 300 jalkaa vaakaeroa välilämme. Hän sukelsi suoraan alas ja levitti liian myöhään, jääden noin 25 jalkaa alle ja 200 jalan päähän. Swooppasin hänen luokseen, mutta oli purkamisen aika, ja hän viittasi minut pois.

Bob alkaa tajuta purkamisajankohdan, se on hyvä. ENEMMÄN VALPPAUTTA!

Bob ei pysty odottamaan liian kauan lähdössä, varmasti ei yli yhden sekunnin. Hänen täytyy ottaa kulmaa lähdössä, sen sijaan, että sukelttaa suoraan alas ja levittää tasolle KAUKANA.

Yrittäessäsi saada tämän etäisyyden kiinni, menet helposti alle, ja aikaa menee kaksinverroin. On hyvä vakuutus pysyä korkealla syöksyssä, eikä päästää sitä tasolle. On helppo menettää korkeutta, mutta melkein mahdotonta saada sitä takaisin!

***

Tämän jälkeen hypyt olivat tyyppilisiä yksinomaan Bobin kannalta katsoen. Toivon hartaasti, että jokaisen RW-oppilaan päiväkirja olisi yhtä yksityiskohtainen. Se auttaa oppilasta, ja se auttaa meitä oppimaan opettamaan!

YHTEENVETO

Sitä, mitä tässä yritämme, ei ole tehty aikaisemmin. Se olisi pitänyt tehdä, mutta se jäi, kun yritimme tehdä quadra-bipole-upsi-dedown-insideout-flakea. Niinpä nyt ne meistä, jotka eivät vielä kukaan pysty telakoitumaan 43:na opettavat sellaisia, jotka tulevat pystymään, ja tekevät sen turvallisesti!

Tämä ei missään tapauksessa ole lopullinen sana RW-opetuk-

sessä. Tosiasiasa se on tarkoitettu vain aluksi — joksikin, jota voi työstää, hioa ja muotoilla, niin että päädyimme loogiseen ja opetuskelpoiseen RW-koulutus systeemiin.

Ottakaa tämä kurssi, niin laihia kuin sen anti ehkä onkin, ja opettakaa se oppilailleen. Pankaa oppilaat tuntemaan itsensä tervetulleeksi ja kunnioitetuksi halussaan oppia relatiivisiä kunnollisella tavalla. Opettakaa heitä oikein, ja heistä tulee huomispäivän skydivereitä... turvallisia, tunnollisia ja aidosti urheilustamme ja ihmisistämme huolta kantavia.

Loppu

Jatkoa sivulta 6 PATENTOITU ...

VAIHE IV

Viimeinen vaihe on loppulähestyminen — finaali. Hyvä käytännön nyrkkisääntö on: finaali ei saisi kestää yli 1½ minuuttia, mieluiten 45–60 sekuntia. Jos finaali kestää paljon kauemmin, on sinulla helposti taipumus menettää kiinnostus ja alkaa nukkua tai otat riskin toisen tai molempien käsien lakosta viimeisellä kolmella metrillä maalialueesta (tämä on kiinnostavaa katsella, mutta ikävää kokea!).

Finaalin ideana on säilyttää jatkuvasti sama liitokulma maalialueelle 3/4 jarrutuksessa ja pitää kupu suoraan pläköille suunnattuna. Karkea sijoittuminen olisi pitänyt suorittaa jo kolmannen vaiheen toisessa osassa. Mikäli näin oli, on enää kysymys pikkujuttujen huomioon ottamisesta (nostot, puuskat).

Perusajatuksena on ajaa kuvulla niin hiljaa kuin mahdollista, varoen kuitenkin joutumista liian lähelle sakkausaluetta, ja pysyä niin rauhallisena kuin mahdollista. Mitä hitaammin kupu lähestyy maalialuetta, sitä enemmän on aikaa käytettävissä pehmeisiin ja harkittuihin korjausliikkeisiin.

Ja vielä kerran: kupu tulee pitää pois sakkauksesta. Toisin sanoen: lennä hiljaa, mutta pidä kupu liidossa. Jos kupu alkaa sakata maalialueen reunalla, on sinulla edessäsi vaikea ongelma. Et välttämättä loukkaannu, mutta tulee olemaan vaikeata ennustaa, mitä seuraavaksi tulee tapahtumaan.

Kun sinä (ja kupusi) saavut maalialueelle muuttumattomalla lähestymiskulmalla, on pläköä lähestyttäessä aloitettava hidastaa kupua siitä nopeudesta, joka oli lähestymisvaiheen aikana. Ajatuksena on saapua pisteeseen noin kolmekymmentä senttiä pläkö yläpuolelle samaan aikaan kuin kupu saavuttaa sakkausaluetta. Tämän tuloksena on enemmän tai vähemmän pystysuora vajoaminen pläköille. Suurin vaikeus tässä vaiheessa on päättää, kumpaa jalkaa pitäisi käyttää. Viimeiset kolmekymmentä metriä voivat tuntua ikuisuudelta. Niinpä tämän vaiheen aikana tuleekin helposti taipumus tehdä ylimääräistä kiemurtelua, käden liikkeitä, jalkojen heiluttelua tai yleensä nykiä hermostuneesti. Opi rentoutumaan ja nauti showsta, pysyen kuitenkin valppaana ja rauhallisena. Joskus sinulla on jopa aikaa hymyillä kameralle.

Palataanpa vielä asiassa taaksepäin ja tehdään yhteenveto aikaisemmasta. Olen jakanut tavallisen tarkkuushypyn neljään vaiheeseen. Ensimmäinen on "alustavat valmistelut", jonka aikana tarkastat kuvun, pidät sen oikeaan suuntaan käännettynä ja suoritetaan asiaan kuuluvat valmistelut. Toisessa vaiheessa ajat pläkö ylätuulen puolelta alatuulen puolelle. Tässä vaiheessa tulisi suorittaa vallitsevien tuuliolosuhteiden tarkistus. Kolmas vaihe on sisäänkääntymisvaihe, jossa valitaan oikea käännöspiste vaiheessa kaksi tehtyjen tuuliarvioiden perusteella. Valinna jälkeen asetaudutaan todellisten olosuhteiden mukaiselle käännöspisteelle. Neljäs vaihe käsittää finaalin. Finaali eroaa kolmesta ensimmäisestä vaiheesta selvästi, sillä nämä vaiheet ovat selkeitä ja yksinkertaisia ja helposti opittavissa. Finaalissa johdonmukaiseen ja menestykselliseen lähestymiseen vaadittava tekniikka vaihtelee suuresti ja on paljon enemmän riippuvainen kokemuksesta.

KYSYMYKSIÄ/VASTAUKSIA

Tämän artikkelin loppuosa on omistettu vastauksille joihinkin yleisimpiin kysymyksiin, joita tehdään lukematomissa sadepäivien "mussutustilaisuuksissa".

K. Hei mies, mitä tuuliinjalalle on tapahtunut? Olet puhunut tuuliinjalalla pysymisestä ainoana merkitsevänä asiana, ja nyt et kuitenkaan ole koskaan sitä maininnut.

V. Pysyminen tuuliinjalalla on juuri yhtä tärkeää patjalla, kuin se oli pyöreällä kuvulla. Nyt kuitenkin kysymys linjalalla pysymisestä ratkeaa useimmiten itsestään. Jos ajattelemme uudelleen vertausta lautasta joessa (suom. huom: Colorado-joessa) todetaan, että jos pidät lautan koko ajan suunnattuna suoraan maitopussia kohti, tilanne lopulta päättyy siihen, että olet suoraan alavirrassa maalista, tai "tuuliinjalalla". Tämä tarkoittaa, että tarkkuuslähestymisen muutamaa viimeistä metriä lukuunottamatta sinun ei tarvitse olla lainkaa huolissasi tuuliinjalasta. Pidä vin kupusi suunnattuna maaliin, jolloin se (edellyttäen että olet tulossa vastatuuleen kohti maalia) automaattisesti etsii tuuliinjan.

K. Toisinaan olen lähestynyt selvässä "putkessa", vain löytäkseni itseni akkia yhden tai kaksi metriä sivusta. En tuntenut mitään puuskia ja olin vuorenvarma pläkö

saamisesta. Mitä tapahtui?

V. Tällaista on tapahtunut minullekin ja voi pojat, millainen pettymys on, kun sen tajuaa. Mitä sitten todellisuudessa tapahtui? Oli yhden tai pari metriä sivussa koko finaalin ajan. Paikka josta löysit itsesi kolmen metrin korkeudessa oli juuri se paikka, johon kupusi osoitti koko ajan. Patjavarjo saattaa liikkua niin pehmeästi ja vakaasti, että et huomaa, että **silmäsi ja kupusi eivät** osoita samaan tarkkaan pisteeseen. Vasta tässä vaiheessa kulma johon katsot ja mihin todellisuudessa olet menossa tulevat esille. Olet liian alhaalla tehdäksesi enää paljontaan muuta kuin alkaa karjahdella. Ongelman ratkaisuna on kiinnittää huomiota asiaan, jota kutsun 'keskittämiseksi'. Tämä tarkoittaa; sinun on varmistauduttava siitä, että pääsi ja vartalosi (ja näin ollen myös kupusi) tulee olla suunnattuna pläköille. Minä teen tämän tarkistamalla, että pääni ei ole vinoissa kumpapaakaan suuntaan kohdistuessa katseeni pläkään. Mikäli totean, että pääni on "mutkallaan" (kaulan lihakset jännittyneemmät toisella sivulla) käännän kupua siten, että vartaloni kääntyy pääni alapuolella. Tämän tarkoituksena on tasata kaulan lihasten jännitystä. Tämä kuulostaa oudolta, mutta voit todeta, että kun kerran olet suunnannut katseesi pläkään, pääsi ei liiku lainkaan. Jos vartalosi on pääsi kanssa yhdensuuntainen, kupusi on pakko osoittaa oikeaan suuntaan.

k. Käytätkö korkeusmittaria tarkkuudessa?

V. En käytä, eivätkä myöskään kovin monet huippuhyp-pääjät käytä. Luulen tähän olevan syynä sen, että tämän päivän patjavarjot sallivat niin laajan sisäänkäntymis-alueen ("ikkunan"), ettei yksityiskohtainen laskutoimitus, joka esim. Para-Plane Cloudilla vaaditaan, ole tarpeellista. Käytän perustana kahta sisäänajopistettä, kovan ja hiljaisen tuulen. Sovittelen kulman aloittaessani finaalin. Totta kai käytän todellisuudessa korkeusmittaria mutta se on edessä olevassa varavarjossani, jonka heitän niskani taakse 450 metrissä. K. Toisinaan huomaan olevani liian korkealla maalialueen tasalla, suuressa jarrutuksessa, enkä ole oikein varma, kuinka hoitaisin lähestymisen. Mitä sinä tekisit?

V. Oikea tapa hoitaa tällainen tilanne on olla tekemättä mitään. Sinun pitäisi säilyttää sama jarrutustila kunnes saavut pläköille. Siinä vaiheessa pudotaudut (sink) pystysuoraan alas. Tämä menetelmä vaatii paljon 'kurin-alaisuutta', mutta se on tehokas. Jos pysäytät ja pudotat kupuasi havaittuasi maalialueen reunalla olevasi liian korkealla, on ongelmansa suuret vaikeudet saada ensin lentämään (liitoon) ja jälleen pysäyttää se ennen pläköille tuloa. Se mikä tässä tapauksessa yleensä tapahtuu, on kuvun hyökkääminen korkeuden pudotuksen jälkeen ja lentäminen kokonaan yli pläkän ennenkuin pystyt jälleen saavuttamaan kuvun hallinnan.

Mikäli kuitenkin maltat yksinkertaisesti odottaa kunnes pääset pläköille ja vasta siinä vaiheessa pysäytät kupusi tai aloitat korkeuden pudottamisen, ei sinun enää tarvitse enää saada sitä liitoon uudelleen. Olet jo pläköillä. Tämä tekniikka tuntuu aluksi hieman hirvittävältä, etenkin jos olet vielä kuudessa metrissä päästessäsi pläkän päälle. Vajoamisnopeus hyvässä pystysuorassa pudotuksessa Strato Cloudilla sallii kuitenkin vaikeuksista seisontalaskut, jopa kuudesta metrissä. Parafolliit vaativat hieman paremmat jalkalihakset. **Älä sakkaa** kupua kuudessa metrissä, sillä se hirvittää kaikkia, eniten itseäsi. Jos kupusi tuntuu alkavan sakata, kohota ohjauskapuloita

hieman (ei kolmea tuumaa enempää) ja anna sen keinahtaa **hieman** eteenpäin. Saatat menettää pläkän, mutta säilyttää henkesi.

Yhteenveto tekniikasta: kun olet saapunut maalialueen reunalle, sinun tulee olla välittämättä ylimääräisestä korkeudesta ja pudottaa se vasta pläköillä, hallitulla kuvun pudotuksella (sink). Ollessasi normaalin kymmenen metrin säteisen maalialueen reunan sisäpuolelle, ei sinun pitäisi tehdä yrityksiä pysäyttää ja sen jälkeen lähteä uudelleen liikkeelle.

K. Kuinka toimit olosuhteissa, joissa esiintyy nostoja tai tuulenpuuskia?

V. Yritän jättää ne huomioimatta niin hyvin kuin mahdollista ja toivoa, että ne menisivät pois. Vakavasti ajatellen; jos olet asettautunut finaaliin normaalissa 3/4 jarrutuksessa, se on melko hyvä tilanne myös nostojen ja puuskien kannalta. Jos nosto työntää sinua korkealle ylös hyvin lähellä pläkää, pudota itsesi alas kun pääset pläkän päälle. Mikäli joudut tuulenpuuskaan missä tahansa kohtuullisessa korkeudessa, voit käyttää varjosi 'varalla' olevaa liitokykyä päästäksesi oikeaan kulmaan. Jos kuitenkin satut olemaan puolen metrin korkeudessa ja 12 m/sek. tuulenpuuska osuu sinuun ja nykäisee kahden metrin päähän pläkästä, on enää hyvin vähän tehtävissä. Voit tietysti ehkä yrittää elää hieman siistimmin.

Haluaisin tässä sanoa, että jos teet kymmenen hyppyä käyttäen "Patentoitua Paynterin Vaiheittaista Tarkkuus-systeemiä", olet välittömästi oman hypypaikkasi parhaita hypääjiä. Tätä en kuitenkaan voi sanoa. Sen kuitenkin voin sanoa, että minun kohdallani systeemi näyttää toimivan ja on todella niin yksinkertainen, kuin miltä se näyttää.

australian SKYDIVER Thirty-two glossy pages of news, features and graphic photo coverage from Australia. One year's subscription: \$17 US airmail \$11 US surfact mail Post now: Australian Skydiver po box 9, Kensington Park, South Australia 5068	SPORTSPRINGER ONLY EUROPEAN PARACHUTING MAGAZINE IN GERMAN LANGUAGE. PUBLISHED BI-MONTHLY ANNUAL SUBSCRIPTION OVERSEAS \$10 AIRMAIL. SUBSCRIPTIONS TO: SPORTSPRINGER 6083 WALLDORF HAVELSBY.4 FR OF GERMANY

Sport Parachutist FOR THE BRITISH AND EUROPEAN SCENE SUBSCRIPTIONS BRITISH PARACHUTE ASSOCIATION ARTILLER MANSIONS 75 VICTORIA STREET LONDON, S.W.1. Air Mail \$9.00 Surfact \$4.60	Free Fall Kiwi SIX ISSUES / YR. SUBSCRIPTION: SURFACE \$9.00 AIRMAIL \$11.00 FREE FALL KIWI P.O. BOX 3603 WELLINGTON, NEW ZEALAND

CANPARA PUBLISHED BY THE CANADIAN SPORT PARACHUTING ASSOCIATION 8 ISSUES YEARLY RATES: \$8.00 CANADA \$12.00 INTERNATIONAL CSPA, NATIONAL SPORT CENTRE 333 RIVER ROAD WANIER CITY, ONTARIO CANADA K1L 8B9	Tilatessasi käytä shekkiä joka on nimet- ty kyseisen maan pankille

Kirjoittanut Maurits

Kun Laukkasen Jyrki vuoden -76 Ilmailun numerossa viisi koelensi Partenavia P68b Victorin, kaksimoottorisen italialaisen "4-6 paikkaisen matka- ja liikelentokoneen", oli hän varsin kriittinen tarkastelunsa kaikilta osin. Sitä samaa ei voida sanoa siitä joukosta, joka kokoontui Ruskon lentokentälle Turkuun joulukuun neljäntenä päivänä -77. Joukko koostui viidestä kaverista, jotka epäluokuisan katselijaosaston avustamina (?) yrittivät näköjään pistää konetta osiksi. Loppujen lopuksi tyydyttiin irrottamaan ainoastaan suurin osa penkeistä, sekä rahtiluukku. Valistunut lukija huomaa oitis, että vapaaputoilijahan ne siinä valmistautuivat mielipuuhaansa, nimittäin putoilemaan. Mutta Partenaviasta? Eihän moista ennen Suomessa...

Eipä kai, mutta olikin korkea aika tehdä moinen tempu, ja koneen omistajan sekä Ilmailuhallituksen suosiollisella avustuksella ja luvalla koehyppy tapahtuivat mainitulla päivämäärällä.

Kuten kaikki hienot koetilaisuuksien selostukset, aloitkaamme tämänkin tarkastelemalla kohdettamme ensin ulkoapäin, pienen matkan päästä. Jyrkin mielestä Victorin nokan muotoilu ei ole kovin kaunis, joten siinä tuli ensimmäinen kohta, jossa testi-

ryhmämme on täysin eri mieltä, mielestämme Partenavia on ehdottomasti parhaan näköinen kone Ruskon platalla. Makuasioista ei kuitenkaan parane kiistellä, joten astumme askeleen lähemmäksi ja kiinnitämme huomiomme kahteen vakuuttavan näköiseen moottoriin; Lycoming 10-360A1B ruiskutusmoottorit, à 200 hevosvoimaa, sanoo käsikirja, ja uskomme ilman muuta. Jänneväli 12 m, pituus 9,35 m, korkeus 3,4 m, selvää tekstiä, emmekä epäile. Tosiasiassa testiryhmämme ei suuremmin ehtinyt perehtyä ja kiinnittää huomiota näihin epäilemättä tärkeisiin yksityiskohtiin, sillä kun oli hirveä kiire vetää varusteita päälleen ja siirtyä sisälle koneeseen, jossa Tähtisen Veikko jo suoritteli lähtövaamisteluja. Jyrki oli tyytymätön koneeseen nousuun; täytyi kummarrella ja nostaa jalkaa ja vaikka mitä. Aivan selvä asiavirhekin hänen tekstissään oli: väitti, että ovia on vain yksi! Suorittamissamme kokeiluissa, jotka olivat erittäin perusteelliset, ja tapahtuivat sekä maassa että ilmassa, kävi selväksi, että a) ovia on kaksi, sekä b) sisääntulo kuten myös ulostuminen tapahtuu ettenkö sanoisi liukkaasti, eritoten viimeksimainittu.

Jatkuvasti havaintoja tehden päästiin sitten ilmaankin; melutaso kohtuullinen sanoi Jyrki, missä kyllä yhdyimme hänen mielipiteeseensä. "Ilmastointi toimi hyvin, lämpöä riitti ainakin keski-

penkille asti": todistettavasti meille alkoi tulla hieman viileä olo, vaikka ilmankierron parantamiseksi olimme poistaneet rahtiluukun... anteeksi, hyppyoven.

"Istuimet helposti irroitettavissa"; eipä tainnut Jyrki koittaa. Takapenkki ei kyllä lähde ilman holkkiavaimia, ja turhan pienten pulttien vuoksi takaisinpano on hieman hankalaa.

Nämä pienet miinukset on kyllä helppo antaa anteeksi, kun istuu kyydissä koneen noustessa korkeuksiin. Ylöspäin mennään nimittäin lujaa, ainakin näin Reims Rocketissa istuneen takapuolituntumalla! Nousunopeus pinnassa on ohjekirjan mukaan 8 m/s, mikä kyllä estää mestaria ottamasta turhan pitkiä sikeitä ennen streamerin heittoa. Hyppykorkeudelle, joka oli 3000 m, päästiin siis varsin vauhdikkaasti, ja oli aika valmistautua poistumaan. Linjaanlento käy suhteellisen kivuttomasti, kun pilotti ei revitä aivan kaikkea irti (360 km/h)! Lähtö tapahtuu siten, että ykkönen ja kakkonen istuvat vierekkäin ja limittäin aukossa, ja takanatulevat työntävät heidät väkisin ulos, kuin pulonkorkin.

Luukku on kieltämättä hiukan ahdas takana tuleville, varsinkin "vanhanaikaisten" valjaiden käyttäjille; noin 80 x 80 cm aukkoon pitää kyllä tähdätä, jottei korkea reppu ottaisi oven yläosaan tai varavarjo kynnykseen. Pienellä harjoituksella kuitenkin kaikki

Talvi on tämän ilmestyessä käsittämättömässä laupeudessaan jo ehtinyt kääntyä kevääksi, ellei aivan kesäksi — ainakin allakan mukaan. Jotta ei historiantärkeä ajantieto kuitenkaan vallan jäisi muistiin kirjaamatta, palaamme hetkeksi vielä hohtaville hangille. Tuli näetsen talven mittaan järjestettyä maassamme useampiankin Para-Ski kilpailuja. Pelin avaus tällä rintamalla suoritettiin Immolassa. Kyseessä olivat Pohjoismaisen Para-Skin ensimmäiset viralliset SM kilpailut.

Hiihto-osuuden voittaja Hannu Ilves ULK

PARA SKI SM- 1978

Teksti: Eero Kausalainen
Kuva: Rauno Härkönen

Kilpailu piti järjestettävän kokonaisuudessaan Imatralla, tarkemmin sanottuna Immolassa, helmikuun loppupäivinä. Sään haltijatar Esteri ei kuitenkaan suhtautunut suopeasti moisiin meininkeihin ja käänsi muhkeahkon B-puolensa kohti paikalle kerääntyneitä laskuvarjostelijoita. Niinpä sitten hypyosuus kilpailusta suoritettiin noin kuukautta myöhemmin Utissa, pääsiäiskisojen yhteydessä. Tasavallan historian ensimmäisiin Para-Skin SM-kisoihin Immolaan oli kerääntynyt parikymmentä mitalin kiilto silmissä pälyilevää hyppäävää. Sää näytti heti kätteleissä sangen mörkiltä. Tilanteessa ei sitten ollutkaan muuta vaihtoehtoa, kuin naulata monet lankuihin kiinni ja syöksyä ladulle.

Rata oli Rajavartioston tekemä 10-kilometrinen. Sinne sitten uljaat suksimiehet syöksyivät yksitellen, kasvot voitontahtoa uhkuen. Hiihdossa vahvoja ennakkosuosikkeja olivat veljekset Ilveset, Heinon Matti ja joidenkin hyvin asioista perillä olevien tahojen mukaan myös paikkakunnan oma poika, laatikolaskuvarjo-

tuosina paremmin tunnettu Rane Härkönen.

Väliaikaisia (virallisia semmoisia) ei ollut, joten paikalle sankoin joukoin kokoontuneilla kolmella tuomarilla ei kisan kestäessä ollut juuri muuta tehtävissä kuin lyödä uskomattoman suuria vetoja voittajista ja odotella, minkä merkkiset suksat ensimmäisenä tulevat maaliin.

Alkoihan niitä hiihtimiä ja hiihtäjiä sitten tulla... Joillakin se voitontahto oli kasvoilla jäljellä vielä maalissakin... Pikaisen kalkulaaruksen jälkeen voitiin todeta, että ennakkosuosikit pitivät pintansa eikä mustia heppoja ollut. Hiihdon voitti Hannu Ilves, veljensä Jukan sijoituessa neljänneksi. Seinäjoella nykyisin hiihtelevä Matti Heino sijoittui toiseksi ja Rauno Härkönen pronssitilalle.

Vaan sitten alkoi se hypykosojen iänikuinen odottaminen. Odotettiin nimittäin säätä, jota ei kuitenkaan ruvennut kuulumaan. Lauantai meni odottamiseen. Eikä sunnuntainakaan näyttänyt juuri paremmalta, eräistä lauantai-illan sääntekoyrityksistä huolimatta. Yhden kerran kävi lentokone koehypääjän kanssa ilmassa, mutta

pilvikatto pysyi kuin nakutettuna 2000 jalassa.

Päivä siinä meni MM-hiihtojen seuraamisen merkeissä. Tulihan siellä sentään joitakin hyppyjä nähtyä — nimittäin mäkihyppyjä (eivät muuten hypänneet ollenkaan hassummin; onnea vaan suomalaisille maailmanmestareille). Päätettiin sitten paikan päällä esittää LuKT:lle kisan hypyosuuden suorittamista myöhemmin Utissa pääsiäiskisojen yhteydessä — kuten sitten tapahtuikin.

Utissa kuukautta myöhemmin sää sitten olikin jo suosiollisempi ja hypyt saatiin suoritettua. Kuu-lopueiden mukaan suunnilleen koko kisan ajan oli tuulta vähintäänkin riittävästi: pyöri se tuossa sallitun rajamailla pääosan ajasta.

Se sitten näkyikin lopputuloksissa, että keli oli vaikeahko. Toisaalta vaatimattomaan tulotasoon toki vaikutti huomattavasti myöskin ajankohta, jolloin harjoittelukausi hypyjen osalta oli vasta alkamassa. Hypyt ynnä samalla koko mestaruuskilpailun voitti

Rane Härkönen. Onnea vaan Raunolle, tästähän oli hyvä alkaa vuoden kilpailukausi!

IMATRAN ILMAILUKERHO RY
LASKUVARJOJAOSTO järjestää

IMMOLAN LENTOKENTÄLLÄ IMATRALLA
LASKUVARJOHYPPYJEN
KONVENTIONAALISTEN LAJIEN

**SM-HARJOITUSLEIRIN
JA
SM- 1978 -KILPAILUT**

15.—29.7.1978

AVAJAISET LAUANTAINA 22.7.1978 KLO 8.00

A-sarja — yli 300 hyppyä hypänneet

B-sarja — alle 300 hyppyä hypänneet

Hyppykoneet: Cessna 206 ja Cessna 182

- Leirintämajoitus Niemilammen rannalla, jossa myös kerhon sauna
- Ruokailu puhvetissa kerhon hallissa
- Runsaasti tvmöohjelmaa: Imatra-viikon ohjelma, pallo- ym. pelejä, mahd. tehdasvierailuja, illanviettoja jne.

TERVETULOA IMMOLAAN!

tiedustelut: Rauno Härkönen

954-33 413 k

954-31 866/892 t

Rauno Härkönen

954-37 393 Ilk:n halli

Risto Tahvanainen

**SM
1978**

IMATRA

PÄTKELMIÄ ULKOMAISISTA PARALEHDISTÄ

Koonneet Lars Bäckström
Eero Kausalainen
Jorma Öster

Free Fall Kiwi

SVENSK
FALLSKÄRMSSPORT

SPOTTER

CANPARA

"PARACHUTIST"

Faldskaermsspringer

MUUTAMA SANA LIIKAA

Kanadan MM-joukkueelle kuuluu kummi. Pojat ovat tällä hetkellä edustuskielossa ja heille ei myönnetä kanadan urheiluliiton vuosittain jakamaa "Vuoden joukkue" palkintoa. Syynä moiseen on haastattelu jonka eräs radiossa työskentelevä toimittaja teki tuoreista maailmanmestareista. Haastattelu tehtiin puhelimitse ja kaikki joukkueen jäsenet eivät tieneet kyseessä olevan nauhoitus radiota varten. Pojat vastailivat kysymyksiin melko rennosti jota he eivät olisi varmastikaan tehneet jos olisivat tieneet nauhoituksesta.

Kaikki meni hyvin siihen asti kunnes toimittaja kysyi josko hypääjät käyttävät joitain huumeita rentoutuakseen. "Joo, kyllä me käytetään, kaikkia lajeja, kaikki joukkueet käyttää".

pomo" kutsuttiin mitä erilaisimpien komiteoiden ja urheilulautakuntien kuultavaksi. Ja kaiken kukkuraksi Kanadan suurlähetystö Canberrassa Australiassa sai tehtäväkseen tutkia mitä Australiassa todella tapahtui. Kysyimme suomen joukkueen jäseniltä Kanadalaisten käyttämisestä australiassa ja vastaus oli yksiselitteinen, "Örinnää, Öllää ja jälleen kerran Örinnää".

PI lopettanut toimintansa

Yksi yhdysvaltain vanhimmista ja suurimmista laskuvarjoalan yrityksistä Parachutes Incorporated on lopettanut toimintansa. Tammi-kuun 20 päivänä myytiin yrityksen viimeiset tarvikkeet suurissa erissä alan muille yrittäjille. PI lopetti toimintansa melko nopeasti. Vain kolme päivää siitä kun ensimmäi-

omistamia hyppykeskuksia, jotka jatkavat toimintaansa normaalisti.

NYT SE ON SITTEEN OHI

Ruotsalaiset ostivat viimevuonna uuden koneen, Twin Beechin. Myyjänä oli amerikkalainen "liikemies" joka ohilentäessään tarjosi konettaan ostettavaksi. Ruotsalaiset meinasivat että iso kone isot tähdet, vaan mutta kun ei. Kävi nimittäin niin että saatuaan rahat "liikemies" lähti takaisin valtoihin. Uusi kone toimi vallan moitteettomasti. Kävipä suomestakin joku-nen hypääjä moista ihmettä kat-somassa "Ollapa meilläkin samanlainen". Kului jonkin aikaa, kone meni huoltoon ja... Molemmissa siivissä on kantavissa osissa pieniä väsymisestä johtuvia murtumia joiden korjaaminen maksaa noin puolet koneen hankintahinnasta (N. 100.000 mk). Elikkä voimme vain todeta: moni kaku päältä kaunis ja onni ettei kyseinen "liikemies" sattunut lentämään esim. Helsingin kautta.

STRATO-FLYER

Arto mattila Turusta lähetti toimittukseen seuraavanlaisen kirjeen joka tässä julkituotakoon.

Tervehdys!

Sain tässä pari päivää sitten postia tuolta rapakon takaa Para-Flite Inc:ltä. Paketti sisälsi pari rättiä Flyerikangasta sekä kirjoitettua ja painettua paperia. Hankittuani Flyerin, täytin huolellisesti mukana seuranneen kyselykaavakkeen, toivossa, että saataisin vaikka voittaa patjavaravaron. No... eipä tullunna moista, mutta hyödyllistä tietoa kummin-kin, jota ainakaan täällä Turussa saa mistään (ei edes Straton

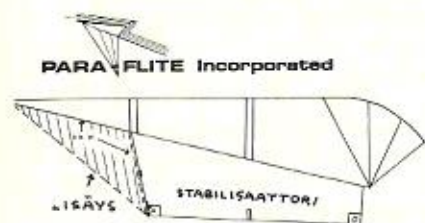
Maailmanmestarit Kanadasta

Ei muuta tarvittu. Seuraavana päivänä pojat saivat julkisuutta enemmän kuin olisivat muuten koskaan saaneet voitettuaan maailmanmestaruuden. Jokainen tiedotusväline ei muusta juuri puhunutkaan kuin joukkueen "Pilvi"matkoista. Paikallinen liitto täytyi eri tiedotusvälineiden toimittajista. Paikallinen "Para-

nen maininta lopettamisesta oli paikallisessa lehdessä, myytiin viimeiset tuotteet. PI:n johtaja Jacques Andre Istel ja hänen vaimonsa siirtyivät ilmeisesti viettämään eläkepäiviä. PI tunnetaan meillä Suomessa erittäin hyvin sillä suuri osa nykyistäkin varjo-kalustoa on firman käsialaa.

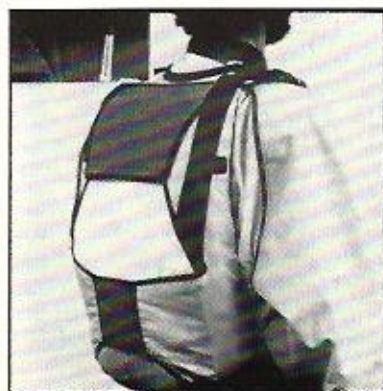
Lopettamispäätös ei koske PI:n

manuaali kerro kaikkea). Kirjoitin siihen kyselyyn, että tahtooi tuo varjo hyökätä kovasti avautuessaan, ja kääntyillä milloin mihinkin suuntaan, seurauksena ikäviä kiertymiä punoksissa. Tosin, tutkittuani aikani manuaalia, löytyi kyllä vastaus jo sieltäkin: jarrupunkset liian pitkiä. Elekin kirje sitävastoin selittää mitä varten! (manuaalissa ei moiseista mainita). Lisäksi tulin pistäneeksi ruksin kohtaan "landings fair", kun on tuota painoakin ruvennut kertymään lähemmä 80 kiloa. Ja apu löytyi tähänkin: Nämä "lisä-ritit" eli jatketta stabilisaattoreihin. Ei ole kerinnyt vielä ompeluttamaan, eikä tiedä miten mahtanevat toimia...). Osat toimitetaan kaikille halukkaille Flyerin ostaneille **ilmaiseksi**. Kirje ei kuitenkaan kertoile moisten vaikutuksesta ohjailuun, avautumisiin, yms. Ohessa kaavapiirros systeemistä.

VIELÄ KERRAN WONDERHOG

Viime numerossamme päivitimme Wonderhog-tandemien varavarjon kahvaa joka joissakin tapauksissa saattoi olla liian tiukka. Asiaan on tullut parannus. Nykyisistä kahvoista on sorvattu pois tappimainen osa joka saattoi joissain tapauksissa aiheuttaa kahvan juuttumisen paikoilleen. Tutkimme toimituksessa uutta kahvaa ja totesimme että kahvan juuttuminen on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Siis kymmenen pistettä ja papukaijamerkki tästäkin parannuksesta Bill Boothille Wonderhoggien suunnittelijalle.

8000. HYPPI

Neuvostoliittolainen ilmavoimien upseeri Anatoli Osipov on hypännyt 8000 kertaa laskuvarjolla. 8000. hypy tapahtui tänä keväänä Georgiassa.

Uutistoimisto Tassin mukaan tämä hypymäärä merkitsee yhteenlaskettuna lähes 7000 kilometriä taivalta laskuvarjon kuvun alla. Kaikkiaan Osipov on viettänyt ilmassa yli kuukauden.

UUSI ME

Amerikkalainen 10-naisen hyppyryhmä SNOOTS ARE FOR TOOTS ovat rikkoneet yli kahdella sekunnilla aikaisemmin neuvostoliittolaisten nimissä ollutta 10-naisen nopeus tähtiennätystä. Uusi ennätysaika on 14,8 sek.

LASKUVARJO TAPAHTUMIA 1978

KESÄKUU

Hypyleiri, Joensuu	01.—09.
Money-Meeting, Tampere (h.koht. tarkkuus)	10.—11.
"Yökilpailu" (tarkkuus), Rautavaara	17.—18.
Taito/tarkkuusvalmennus, Utti (valmentaja BRD:sta)	17.—18.
Hypyleiri, Oripää	22.—02.07.
MM-karsintakilpailu + DDR:n Suomen vierailu, Oulu (taito/tarkkuus/joukkue, harjoituspäivät 25.—26.06.)	27.—02.07.

HEINÄKUU

RW-SM-78 (4- ja 8-miehininen), Utti	10.—16.
Konventionaalinen SM-78, Immola	22.—30.

ELOKUU

RW-PM-78, Vandel, Tanska	30.07.—06.08.
Konventionaalinen MM-78, Zagreb, Jugoslavia	25.—05.09.

SYYSKUU

RW-world Cup, REIMS Mourmelon-Le-Grand, Ranska	20.—30.

MARRASKUU

Laskuvarjoväen syyspalaveri	?

Jatkoa sivulta 22

PÄTKELMIÄ...

destaan korvat punaisina pyörittää taskukalkulaattoria.

Kyllähän se siitä lopultakin selvisi ja kilpailijoillakin riitti kärsivällisyyttä odottamiseen — kiitos siitä.

Lopputulokset näyttivät väjäämättömästi saman, mitä jo kisan kestäessä oli alettu uumoilla: suomalaiset olivat näiden kisojen ehdottomia kunkkuja — vaikka kuinka yritimme tarkistella laskelmiamme vielä kerran... Oheiset tulokset puhukoot puolestaan.

Lausuttakoon tässä lopuksi kaunis kiitos kilpailun käytännön järjestelyvastaan kantaneelle Kai-noon Laskuvarjokerholle. Pienistä kylmäkännistysvaikeuksista huolimatta kisa yleisesti ottaen sujui ihan tyydyttävästi, etenkin kun

huomioidaan kerhon koko ja vähäinen kilpailujen järjestäjäkokemus. Toivottavasti tapaamme Vuokatissa vielä uudelleenkin näissä merkeissä!

ALPPILAJIEN PARA-SKI SM-78

Kilpailu järjestettiin Vuokatissa PM-kisan yhteydessä. Tilaisuuteen oli saapunut suhteellisen harvalukuinen joukko alppi-paraskin harrastajia; kaikkiaan seitsemän henkilöä. Kisa alkoi suurpujottelulla Vuokatin vaaran rinneessä. Varkauden Timo Rautiainen oli mäessä odotetusti nopein, voittaen kahden laskun yhteistuloksessa reilut kuusi sekuntia toiseksi tullutta vanhaisäntä Antero Takkalaa.

Pujottelusta en kovin paljon ymmärrä, joten jääkööt ne vivahdet paremmin aihepiirin hallitse-

Kiinalaista laskuvarjoureilua

Kuten jo aiemmassa lehdessä olemme kertoneet (Laskuvarjoureilu 1/77) harrastetaan myös Kiinan Kansantasavallassa laskuvarjoureilua. Kestää kuitenkin varmasti vielä kauan ennenkuin joku meikäläinen, paljon matkusteleva hyppääjä, ilmestyy kerholle hihassaan Pekingin Laskuvarjokerhon merkki.

Ranskan 21. mestaruuskilpailuissa vieraili viime vuonna ryhmä tarkkailijoita Kiinan laskuvarjoliitosta. Delegationin johtaja, Vang Bo kertoi "Les Hommes Volants" lehdelle myöntämässään haastattelussa hieman laskuvarjoureilusta Kiinassa.

Laskuvarjohyppytoimintaa on harrastettu vuodesta 1950 lähtien. Torniharjoittelua pidetään Kiinassa hyvin tärkeänä osana koulutuksesta, koska se mahdollistaa hyvin suurien joukkojen kouluttamisen suhteellisin pienin vaivoin. Tornihyppyjen perusteella valitaan ne hyppääjät jotka pääsevät jatkamaan ja hyppäämään koneesta. Tämä tornikoulutus on ilmei-

sesti hyvin tiukkaa, sillä Kiinasta on vain n. 1000 hyppääjää, jotka hyppäävät koneesta. Tornihyppääjiä on taas noin 70—80 000 (noin puolet on miehiä). Tämä on aika vähän kun kansaa on 900 miljoonaa.

Haastattelussa ei ilmennyt, vaikka voidaan olettaa, että pieni hyppääjälukumäärä johtuu ilmailualan yleisestä materiaalin puutteesta; laskuvarjoalahan vaatii suhteellisen paljon resursseja.

Ikärajat ovat matalat. Tornista saa hypätä 10-vuotias ja koneesta 15—16-vuotias. Vaikka hyppäämismahdollisuudet ovat rajoitettuja, voivat hyppääjät kuitenkin iloitaa ilmaisista varusteista ja hypyistä, sillä valtio vastaa kaikista kustannuksista. Varusteista ja hyppäämisestä ei annettu paljonkaan tietoja. Esille tuli kuitenkin, että Kiinassa on yli 70 kouluttajaa, hyppykenttiä 13 kpl, ja että sielläkin hypätään ennen itseautokaisua pakkolaukaisulla. Varusteet ovat yleensä samantapaiset kuin Ranskassa.

Haastattelun lopuksi vahvisti johtaja että he olivat kiinnostu-

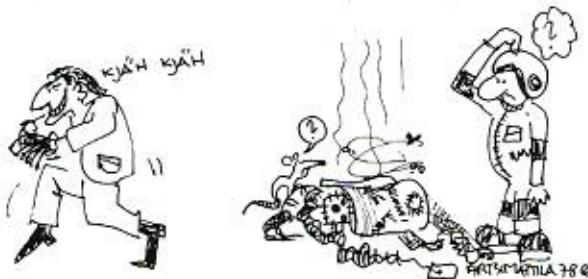
neita ranskalais/kiinalais-yhteistyön kehittämisestä jossain muodossa tällä alalla. Hän ehdotti että pidettäisiin kokous jossa neuvoteltaisiin lähemmin yhteistyön muodoista.

Kenties näemme piankin punaisia tähtiä Ranskan taivaalla.

(Teksti: Soren Halskov, Faldskærmspringer 2/78)

MYYTÄVÄNÄ

Tällä osastolla julkaistavat ilmoitukset ovat ilmaisia lehden tilaajille. Lehden toimitus pidättää oikeuden lyhentää liian pitkiä ilmoituksia. Ilmoituksen voit jättää soittamalla lehden toimitukseen.

Piggyback kokonaisuus. Kupu PC MARK II. Ylijäämä varavarjo. Halvalla. Juha Kokkonen. Puh. 90/466 472 kotiin.

Myydään sininen Starlite tandem. Vähän hypätty, hyväkuntoinen. Koko large. Heikki Side 90/381 484 kotiin.

Myydään pari hyppyä hypätyt SST-tandemit. (sin/valk + käsik. apuvarjo). Strato Star (rainbow) hypätty 40 hyppyä. Ahti Honkanen 90/485 349 kotiin.

De Luxe:n valjaat +3 sokkainen reppu + varavarjon reppu. Mauno Räsänen. Puh. 921/442 882 (ilt).

Strato-Star (pun/must) 50 hyppyä hypätty. Razor-back tandem koko normaali. Varavarjo EFA releaseilla 23 ft. Kokonaisuus. Risto Ylä-Outinen. Puh. työ 951/20 149.

UUSIA LASKUVARJOHYPPÄÄJIÄ

Lupakirjan

n:o

225 Forsén Mika

226 Enkvist Kristian

227 Leskinen Hannu

"A CANOPY FOR ALL SEASONS"

STRATO-CLOUD,
the quality and engineering of this
ram air parachute is second to none.
Write or call for a free color brochure.

Custom color pattern Strato-Cloud,
including risers, lines, your choice
PCR reefing system or slider,
quarter bag or free pack strap.
\$700⁰⁰ U.S.

Para-Flite Incorporated

5801 Magnolia Ave.
Pennsauken, N.J. 08109

(609) 663-1275

Para-Flite, Incorporated 1 in Skydiving for some very down to earth reasons.

50-MIEHEN MAAILMANENNÄTYS

UUSI MAAILMANENNÄTYS

Tammikuun 7 ja 8 päivänä tehtiin Elsinoressa, Californiassa uusi 50-miehininen, Penta Wedge (Kiila) niminen kuvio. Kuvio oli uusi maailmanennätys ja se koostui viidestä kymmenen miehen kiihlästä jotka kytkettiin yhteen päistään. Kuvio oli koossa vajaan sekunnin mutta se täytti kuitenkin

judet FAI:n suuria muodostelmia koskevat määräykset jotka astuivat voimaan 1 tammikuuta.

Elsinoren PI:n omistama hyppykeskus rahoitti osan hypystä, joka suoritettiin 15000 jalan (n. 5000 m) korkeudesta kahdesta DC 3:sta.

Kuvio kuvattiin 6 kameramiehen voimalla joista kaksi oli kuviossa ja neljä ulkopuolella.

Mianittakoon vielä että viimei-

seltä mieheltä kesti 59,5 sekuntia päästä kuvioon. Kuvion rakentamisesta on tehty n. 7 min. kestävä 16 mm äänielokuva jota myy Photo Chuting Enterprise hintaan 80 \$ (330 mk) + postikulut. Filmiä on myös saatavana 8 mm versiona samaan hintaan. Lehtemme toimitus on nähnyt kyseisen filmin ja voi sanoa sen olevan ennen näkemätöntä rautaa.

PÄTEelmiä BOTIMAasta

Koonneet Lars Bäckström
Eero Kausalainen
Jorma Öster

PARA-SKI PM

Teksti: Eero Kausalainen
Kuvat: Pekko Kuusisto

Kilpailut alkoivat vanhaan ja totuttuun, mutta tottumuksesta huolimatta yhä edelleenkin inhotavaan tapaan kuppaamalla ja säättä odottamalla. Hyyt oli tarkoitus aloittaa hetikohtaisesti kisojen avajaispäivänä, mutta eihän siitä mitään tullut. Iltapäivään saakka odoteltiin, kunnes paikallisen klubin puheenhoitaja ja kilpailun johtaja Pekka Kuusisto päätti sysätä joukkion metsän siimekseen hiihtelemään hankia hiljakeeseen.

Kilpailijoita alettiin lähettää metsän kätköihin ylituomari Tapio "Cekkeri" Satamon johdolla, herra Cekkerin ihmeelliseen parakeloon tukeutuen. Tässä vaiheessa tiedettiin, että norjalaiset ystävämme tulisivat olemaan todella kova pala meikäläisille suksittelijoille. Erityisen huolen kohteena suomalaisleirissä oli Norjan Arne Lien, joka aikaisemmin oli esittänyt jos jonkinmoisia näyttöjä kyvyistään suksitella.

Lievän lähtöhässäkän jälkeen lähtö/maalipaikan tienoot hiljensivät hetkeksi, mutta pian alkoivat ensimmäiset työtäytyä uhkaavasti kohti maalia. Hiihtelijät kiitivät huimaa vauhtia suksillansa, ajoitten ilmaantuen maaliin sellaisessa rypäleessä, että hetkeksi tuomaristolla alkoivat hiipiä kylmät väreet selkkäpiitä pitkin — epäilytti nimittäin hetken aikaa, että yhdeltä kilpailijalta olisi jäänyt aika ottamatta. Cekkerin kunniaksi on mainittava, että pokeri ei pettänyt. Onneksi tarkempi tutkimus osoitti, että ajat sittenkin olivat oikein ja oikeille ihmisille. Seurauksena syvä helpotuksen huohdus. Kun sitten hiihtotuloksia alettiin laskeskelemaan, osoittautui

pian, että Lienistä eikä muista-kaan pahimmin peletyistä norjalaisista ollut vaaraa. "Suomen pojka" oli todella aloittanut pelin räväkästi. Viidellä ensimmäisellä sijalla oli pelkkiä suomalaisia. Paras hiihdossa oli Matti Heino, toisena nuorempi veljeksistä Ilveksistä (Jukka), ison veljen jäädessä tällä kertaa kolmanneksi. Perässä seurasi Kajjaanin oma poika Heikki Punju, Rauno Härkönen oli viidentenä.

Hiihdon jälkeen näyttivät asian olevan varsin mukavalla mallilla. Yleisesti nimittäin arveltiin, että kyllä meidän poikamme hyppyissä pärjäävät, kunhan vain hiihdossa edes jotain saataisiin aikaan. Ja hiihdossahan saatiin...

Koitti sitten päivä seuraava — yhtä harmaana ja pilvisenä kuin edellinenkin. Paikallinen pilvikorkeusmittari (Vuokatatin vaaran päällä ollut radiomasto) näytti kelin olevan noin viidensadan metrin luokkaa. Sinnikkäästi kuitenkin jaksettiin kokemuksen tuomaan rutiiniin turvautuen jatkaa odottelua ja alkoihan se päivä sentään hieman pilkistelemaan. Ensin vaihkaa pilvien rakosista, sitten koko sinisen taivaan leveydeltä.

Hypelöinnit päästiin muuttaman turhan krepparin heiton jälkeen aloittamaan. Heti alusta lähtien oli ilmiselvää, että tulostasohyppykisassa ei tulisi olemaan mitenkään suuremmin päätä huimaava. Omien poikaimme hypymäärät kisahetkellä olivat suurin piirtein tiedossa, mutta ulkomalaisilta piti oikein kysellä, että onko sitä olleskaan tänä vuonna ollut loikkuupussi seljässä. Aika monella ei...

Hypykeli oli ensimmäisenä hypypäivänä vaikea. Ylhäällä määrättyissä korkeuksissa tuuli kovaa, alempanakin tuuli oli voimakas, mutta suunta muuttui.

Sitten noin viidessäkymmenessä metrissä tuulen suunta muuttui. Maatuulikin oli alkuvaiheessa melko voimakas. Muuten vihjeeksi kovan tuulen kiusaamille kisajärjestelijoille: jos tuulet uhkaavat ylittää sallitut lukemat, lyhentäkää tuulimittarin vartta — mitä kovempi tuuli, sen lyhyempi varsi. Systemi toimi Vuokatissa erinomaisesti eikä kilpailua tarvinnut kovan tuulen vuoksi keskeyttää...

Ensimmäinen hypypäivä sitten sujuikin alkuun päästyään sangen mukavasti. Suomalaisveitikoilla meni ihan hyvin, ainakin kilpikumppaneihin verrattuna. Yöuni näytti tältä osin päivän päättyessä turvatulta. Seuraavaksi päiväksi oli jäljellä enää kaksi kierrosta ja aamu valkeni etten sanois suorastaan ylimalaisen kauniina. Se aurinko otti ja paisteli ja paikalliset maisemat näyttivät ihan siedettäviltä. Kisa käynnistettiin rauhalliseen tahtiin ja saatiin lopulta läpi jo ennen puolta päivää.

Kiivaan mutta sitäkin hätäisemmän pistelaskuoperaation jälkeen voitiinkin sitten kerätä urhea kilpailija yms. joukko kuulemaan tuloksia ja keräämään palkintoja. Kun sitten vihdoin viimein kaikki asiaankuuluvat persoonat olivat paikalla, totesi joku nokkelista kilpailijoista, että joukkuetulokset oli laskettu totaalisesti päin (... ei tohdi kirjoittaa). Eihän siinä sitten muukaan auttanut, kuin alkaa uu-

HELLUNTAIN RW-KILPAILUJEN KOOTUT TEOKSET

Helluntaikeikojen voittajat.
Vasemmalta, Esa "Mini" Mikkonen, Markku Heilimo, Ilari Degerlund ja Matti Veikkola.

Kertomus perustuu todellisuuteen. Se käsittelee erästä sorrettua laskuvarjourheilun harrastusmuotoa ja siihen liittyviä ihmishahmoja. Se tuo silmiemme eteen karmivan totuuden siitä, minne tämän lajin harrastus Suomessa pääasiallisesti rajoittuu. Tapahtumapaikkana on Helsinki-Malmin lentoasema 13 ja 14.5.1978.

Koonnut: Unda

Aamulla

Tuuli 120°/12 solmua, pilvet 7/800 jalkaa... Malmien tiedotus Juliet... Nuo sanat jäivät kilpailujen johtajan mieleen hänen soittaessaan Malmin lentosäättiedusteluun aamulla klo 7.58.27 kvartsiakaa. Tänään klo 10.00.00 piti alkaa Helluntain RW-kilpailut. Säättiedot eivät kuitenkaan hätkähdyttäneet, sillä kokenut ilmailija tietää vanhastaan, että käytäntö on usein toisin kuin viralliset tiedot. Malmin kentän yllä löytyikin tarvittavat 9000 jalkaa.

Kilpailujoukkueet

Perjantaina oli kisoihin alustavasti ilmoittautunut kolme joukkuetta SLK:sta. Huhut uttilaisten tulosta mukaan saivat joidenkin kilpailijoiden polvet tutisemaan. Muistissa olivat vielä viime vuoden SM-kilpailut, joiden jälkeen ei enää voitu puhua SKL:n hallitsevasta asemasta RW-lajeissa. Uttilaisia ei kuitenkaan näkynyt, mutta heidän tilalleen saatiin kasatuksi neljäs SKK:lainen joukkue, joten mitaleista taisteltaisiin. Joukkueet ja niiden kokoonpanot olivat seuraavast:

Tikkuja

Reino Suonsilta
Kari Tikkinen
Onni Kuusisto
Hannu Karlsson
(Einari Mikkonen)

Shy and Pleasant

Markku Heilimo
Ilari Degerlund
Matti Veikkola
Esa Mikkonen

MIW

Sari-Anna Pakarinen
Henrik Enbom
Tuomas Asumus
Jarmo Vuorio
(Pekka Ora)

Sapelit

Lauri Oksanen
Kari Hallikainen
Leo Pajulahti
Osmo Björkling

Organisaatio

Kilpailujen direktoraattina toimi Timo Aalto. Hän edusti myös juryä ja muita kapinallisia instansseja, jotka tiuhaan käyttivät sitä sääntöjen kohtaa, joka loppui sanoihin... soveltuvin osin. —

Tuomaristo oli arvovaltainen. Ylituomarina toimi Ralf Norra, jolle tämä oli ensimmäinen

tehtävä sitten Australian. Hänessä ei kuitenkaan ollut havaittavissa pahimpia sopeutumisvaikeuksia, vaikka olosuhteet olivat vähän toisenlaiset tuomittaessa pohjoisella pallonpuoliskolla. Affen tukena oli jalkavaivoistaan hyvin toipunut Kustaa Ylinen sekä monet, monet kilpailut tuominnut ja nähnyt Kari Vaahtera. Starttimestareina olivat Veikko Rissanen ja Pertti Jompero, joka totesi, että kivahan tässä on järjestellä ilman mitään paniikkia, kun ei tarvitse hyppiä.

Kisat

Digitaalinen näytti aikaa 10.54.03, kun Pilatus Porter starttasi kyydissään ensimmäinen poka. Ensin tulivat Päivät, Sirkut ja muut vapaan pudotuksen hurmaan päässeet oppilashyppääjät, minkä jälkeen hyppymestari Markku Heilimo aloitti keskittymisensä oman joukkueensa suoritukseen. Tuloksena kolme pistettä. RW-Reiskan hätäisesti kokoama ja valmentama joukkue nimeltä TIKKUJA kuitenkin osoitti, että kilpailu ei ollut vielä ratkennut (ks. erikoisesti Malmin kisoja varten suunniteltu tulostaulu).

Jatkossa kävi kuitenkin selväksi, että SHY AND PLEASANT voitti miten tahtoi. Yhteen-

HELLUNTAIN RW-KILPAILUT 13.-14.5.78							
JOUKKUE	1	2	3	4	5	6	YHT. KOKO/SUMMA
TIKKUJA	3	1	1	1	-	-	6 4/SET 11
M/W	0	1	1	0	-	-	2 2/RANDON
SHY AND PIRNAN	3	3	2	3	-	-	11 3/SET 2
SAPELIT	0	0	0	0	-	-	0 4/RANDON
	6	5	4	4	-	-	19 5/SET 4
							6/SET 2

KOMMENTIT HYPPYJEN PÄÄTTYÄ LUKAESSA.
 MUKANA MM. KANSAINVÄLISEN TUOMARIT.
 RAJONNEN SUORITTAUSTRALIASTI.

Timo "Unda" Aalto itse suunnittelemansa tulostaulun vieressä.

sä 11 pistettä neljällä hypyllä, joista yhden hypyn toiminta-aika oli vain 25 sekuntia. Viime vuoden SM-kilpailuissa Sorsat saivat saman pistemäärän kuudella hypyllä, joten kehitystä on tapahtunut. Uusia kuvioita-kin on pidettävä hiukan vaikeampina. Huilksen, Masan, Deegiksen ja Minin taidot, suoritustapa ja hyppynnustus viit-

taavat siihen, että odotettavissa on vielä parempia suorituksia.

Tikkujen toinen sija kuudella pisteellä oli iloinen yllätys. RW:n taidot eivät ole keskittyneet ainoastaan neljälle hypypääjälle. Myös kahden muun joukkueen suoritukset osoittivat, että paremmilla järjestelyillä ja muutamilla harjoitus-hyppyillä olisi tulosta syntynyt.

Illalla

Kisat menivät hyvin läpi, vaikka lauantaina sää vähän oikutteli-kin. Tosin tahti yhdellä koneella oli liian hidas kuuteen kierrokseen, mutta pääsivähän oppilaatkin hyppimään ja uusia lupakirjahyppääjiä on taas tulossa. Tuomaritkin saivat osansa. Enbomin Henkan verenpaine kohosi, kun pistettä ei tullut, vaikka kuva tehtiin. Toisaalta tuomarit olivat Malmilla eivätkä Porvoossa ja välineistöissäkin oli toivomisen varaa. Hannu Karlsson löysi sen kuuluisan jalansyöjäojan, mutta onnistui saamaan vain kahden päivän sairausloman.

Palkintojakin jaettiin ja ihme kyllä Laskuvarjotarvikkekin oli kuvassa mukana. Lopuksi tehtiin ehdotus (ks. Mini Mikkosen relatiivikoulu kohta E. Laskuvarjourheilu 1/78). Kehittäviä hyppyjä ja iloista mieltä!

Jatkoa sivulta 18

vien kerrottavaksi. Todettakoon kuitenkin, että seitsemästä kilpailijasta ainoastaan kolme parasta ovat "salaa harjoitelleet", muiden harrastus pujottelussa on vielä melkoisen alkuasteella. Niin että; sopii sinne joukkoon tummaan vielä runsaasti lisääkin väkeä — jopa mahdollisuuksia vähintään mitalisijoille lienee olemassa suhteellisen pienellä harjoituksella.

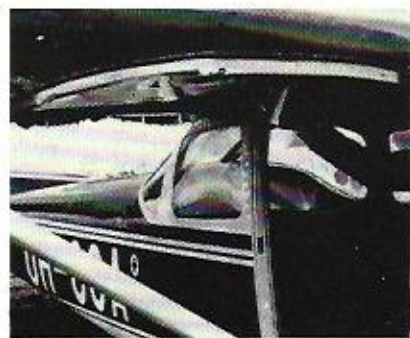
Hypyt suoritettiin PM-kisan hypyjen yhteydessä. Sama talviterä näytti vielä vaivaavan myös SM-kilpailijoita. Raimo Kempainen oli hypyissä paras, mutta epäonnistui pujottelussa. Sama tilanne oli Rautiaisen "Tiksalla" — joskin päinvastoin. Niinpä veljet sitten jakoivat viidennen sijan samalla pistemäärällä.

Lajin ollessa meillä vielä suhteellisen alkutekijöissään, on tällä hetkellä jokseenkin kenellä tahansa kohtuullisella tarkkuushyppäjäjällä mahdollisuudet vaikka mih:n. Toivottavasti näemme ensi vuonna huomattavasti runsaslukuisemman joukon taistelemassa rajatommasta maineesta ja kunniaista, ja saamme myös tähän lajiin kunnollista kilpailun tuntua.

HYPPYOVI

Utin Laskuvarjokerho on hankkinut koneeseensa (Cessna 182, "Miina") hyppyoven, joka voidaan avata ja sulkea lennon aikana. Oven modifioinnin tarkoitukseensa sopivaksi on suorittanut Perusyhtymä Joensuusta. Kirjoitus-teen mennessä ovi on avattu lennolla n. 350 kertaa. Saadut kokemukset ovat olleet erinomaisia. Ovi toimii moitteettomasti ja koneessa on kuuleman mukaan suorastaan ihanaista istuskella — ei jäädy ahteri lattiaan kiinni...

Miellyttävyyden lisäksi löytyi muutakin etua ovesta: kokemus-

ten mukaan koneen nousuominaisuudet paranivat n. 10 %.

Hyppyovea ei ole vielä lopullisesti hyväksytty (ilmailuhallitus), toiminta tapahtuu toistaiseksi koeluvan varassa. Lopullisesta hyväksymisestä lienee kuitenkin hyvät toiveet.

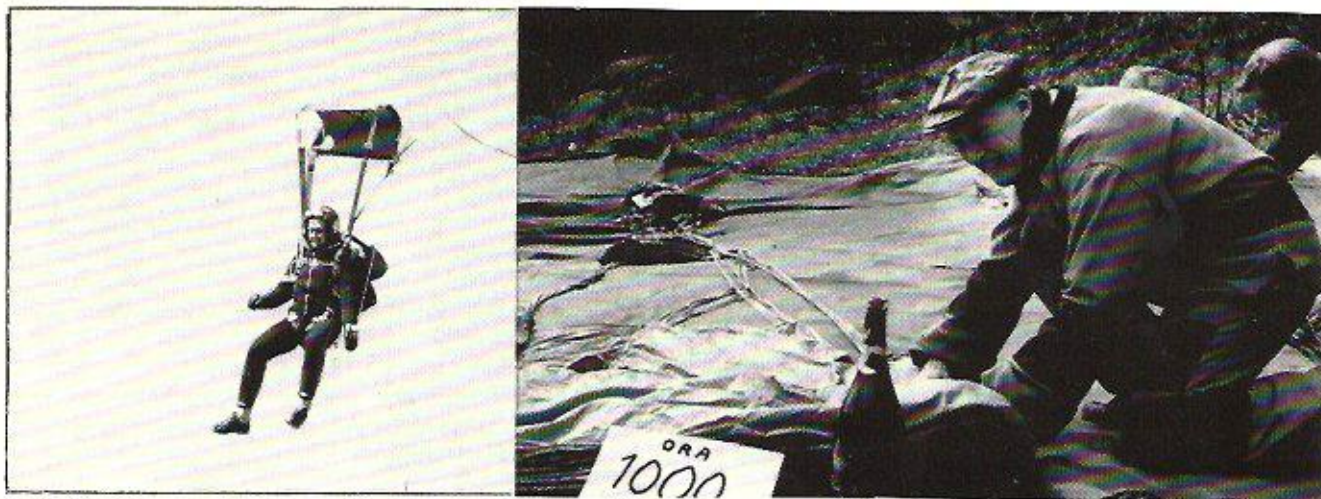
PÄÄSIÄISKISAT UTISSA

Utin Laskuvarjokerho järjesti pääsiäisenä tarkkuuskilpailut. Osanotto oli melkoisen hyvä, kun tähän aikaan vuodesta saatiin koottua karvan verran päälle kolmekymmentä kisaajaa yhteiseen ilonpitoon. Sää oli hankalahko (kuten Para-Ski m/Pohjoismainen -jutun yhteydessä todettiin. Tuloksia kuitenkin syntyi ja neljän kierroksen kisassa saatiin ratkottua paremmuusjärjestys, joka näytti seuraavanlaiselta:

1. V. Korhonen	TamLK	0.68
2. R. Härkönen	IJK	1.01
3. K. Savolahti	LJK	1.16
4. P. Tuominen	LLK	2.10
5. H. Laitinen	LJK	2.18
6. A. Horppu	ULK	2.68
7. Olavi Kilpinen	LJK	2.69
8. J. Koivula	LJK	3.66
9. M. Jääskeläinen	ULK	3.85
10. O. Halonen	IJK	4.48

PEKAN ENSIMMAINEN TUHAT

Suomalaisen laskuvarjoilun kisahyppääjän suvereeni ikäpresidentti Pekka Ora sai ensimmäisen tuhat hyppyään täyteen vapun aikoihin armon vuonna 1978.

Pekka aloitti hyppyharrastuksensa Jämillä SIL:n järjestämällä hyppyrakennuksella -69, kuopiolaisten hyppymestarien Martti Pietikäisen ja Reijo Korpisen toimiessa kouluttajina. Aloittaessaan Pekka oli jo ehtinyt vartuneeseen aikamiehen ikään; 45 kesää oli tällöin jo nähty. Pekka juhlii siis 54. ikävuottaan alkavana kesänä.

Pekka oli joskus kauan sitten nuorempaan ollessaan harrastanut purjelentoa, mutta piipahdettuaan pitkän tauon jälkeen vanhassa kerhossaan ja kyseltyään hintoja, päätyi lopulta laskuvarjoiluun — se kun on edelleenkin halvin tapa päästä ilmailemaan omakohtaisesti. Valintaan vaikutti myös se, että Pekka oli kertomansa mukaan ollut aina kiinnostunut hyppäämisestä, sopivaa tilaisuutta ei vain ollut sattunut kohdalle aikaisemmin.

Yhdeksän vuotta kestäneen hyppyrakennuksen aikana Pekalle on sattunut muutaman kerran jonkin asteinen vaaratilanne, mutta varavarjoa hän on käyttänyt ainoastaan kerran.

Nykyisin Pekka hyppää pääasiassa tarkkuutta, mutta relatiivikaan ei ole vierasta. Suurin kuva missä hän on ollut mukana, oli 7-miehinen. Parisataa hyppyä vuodessa on nykyään Pekalla tahti.

Pekka kertoi aikovansa hypätä ”niinkauan kuin maittaa”. Toistaiseksi maittaa aika hyvin...”

Onnea Pekalle runsain mitoin saavutetun virstanpylvään ohittamisesta. Tällä vauhdilla kahden tuhannen raja pitäisi tulla ohitetuksi hyvissä ajoin ennen 60-vuotispäivää.

HUILIKSEN TUHANNES

Pekka Oran lisäksi sai toinenkin SLK:n hyppääjä hiljakkoin tuhat hyppyään täyteen. Ko. merkkipylvään kaataja oli Markku ”Huilis” Heilimo. Tapahtuman ajankohta oli 28.05.1978. Itseaukaisujen määrässäkin lienee tätä kirjoitettaessa ohitettu sama tasaluku.

Huilis aloitti hyppäämisen elokuussa -70 Vaasassa.

Paraharrastuksen pääaiheena on — SLK:n hyppääjällä kuinkas muuten — relatiivi, joskaan maalialueen keskuselevyn polkemiseen ei ole vierasta (on päässyt ihan palkinnoillekin). Patjalla on hyppyjä kertynyt runsaat 650 — kukapa Suomessa pystyisi esittämään vastaavan määrän laatikkovarjohyppyjä.

Hyppymestarin hommelotkin Huilikselta käyvät; vuosittain kertyy oppilaspudotuksia kolmisensataa (n. 300!!!). Hänen omat vuosittaiset hyppymääränsä ovat viime vuosina olleet kahdensadan hypyn tienoilla.

Laskuvarjoilun toivottaa herra Huilimolle (=Huilis) onnea, menestystä ja vaikutusvaltaa sekä ennen kaikkea runsaasti hyppyjä tästäkin eteenpäin.

KISOJEN TULOKSIA

The 1st Nordic Para-Ski Championships

Vuokatti 10...12.03.1978

Cross Country Skiing (team-competition)

place	team	total time
1.	Finland I — Ilves H. — Härkönen — Heino	1.25.33
2.	Finland II — Käyhkö — Punju — Ilves J.	1.29.12
3.	Finland III — Kilpinen — Jääskeläinen — Rantalainen	1.37.52
4.	Norway I	1.38.26
5.	Norway II	1.39.26
6.	Sweden	1.46.21

The 1st Nordic Para-Ski Championships

Vuokatti 10...12.03.1978

Jumping (team-competition)

place	team	meters
1.	Finland III — Kilpinen — Jääskeläinen — Rantalainen	2.10 5.48 13.12 20.70
2.	Finland I — Ilves H. — Härkönen — Heino	0.71 5.91 16.07 22.67
3.	Sweden — Ljungberg — Ekholm — Jonsson	17.02 5.79 14.23 37.04
4.	Finland II	37.57
5.	Norway I	48.41
6.	Norway II	94.93

The 1st Nordic Para-Ski Championships

Vuokatti 10...12.03.1978

Cross Country Skiing (Individual)

place	name	country	time	points
1.	Heino Matti	Fin	27.21	1
2.	Ilves Jukka	Fin	27.42	4
3.	Ilves Hannu	Fin	28.35	9
4.	Punju Heikki	Fin	29.05	16
5.	Härkönen Rauno	Fin	29.37	25
6.	Moen Knut	Nor	30.22	36
7.	Lien Arne	Nor	30.38	49
8.	Jääskeläinen M.	Fin	31.42	64
9.	Eggereide Kåre	Nor	32.15	81
10.	Käyhkö Risto	Fin	32.25	100

The 1st Nordic Para-Ski Championships

Vuokatti 10...12.03.1978

Overall (team competition)

place	team	skiing	jumping	total
1.	Finland I — Ilves H. — Härkönen — Heino	1	4	5
2.	Finland III — Kilpinen — Jääskeläinen — Rantalainen	9	1	10
3.	Finland II — Käyhkö — Punju — Ilves J.	4	16	20
4.	Norway I — Lien — Sätre — Eggereide	16	25	41
5.	Sweden — Ljungberg — Ekholm — Jonsson	36	9	45
6.	Norway II — Moen — Hestmann — Svenning	25	36	61

Best Nation

place	nation	points
1.	Finland	92
2.	Norway	727
3.	Sweden	1089

The 1st Nordic Para-Ski Championships

Vuokatti 10...12.03.1978

Overall (Individual)

place	name	country	skiing	jumping	total
1.	Ilves H.	Fin	9	1	10
2.	Ilves J.	Fin	4	16	20
3.	Härkönen	Fin	25	36	61
4.	Punju	Fin	16	49	65
5.	Jääskeläinen	Fin	64	9	73
6.	Lien	Nor	49	64	113
7.	Heino	Fin	1	144	145
8.	Kilpinen	Fin	144	4	148
9.	Rantalainen	Fin	121	100	221
10.	Moen	Nor	36	225	261
11.	Ekholm	Swe	256	25	281
12.	Käyhkö	Fin	100	196	296
13.	Eggereide	Nor	81	256	337
14.	Ljungberg	Swe	169	169	338
15.	Sätre	Nor	289	81	370
16.	Jonsson	Swe	324	121	445
17.	Hestmann	Nor	196	289	485
18.	Svenning	Nor	225	324	549

Jumping (Individual)

place	name	1st	2nd	3rd	4th	total	points
1.	Ilves Hannu	0.21	01.7	0.23	0.10	0.71	1
2.	Kilpinen Olavi	0.47	1.53	0.10	0.00	2.10	4
3.	Jääskeläinen M.	0.08	5.30	0.00	0.10	5.48	9
4.	Ilves Jukka	1.97	1.24	1.15	1.29	5.65	16
5.	Ekholm Göran	1.19	0.77	3.17	0.66	5.79	25
6.	Härkönen Rauno	5.91	0.00	0.00	0.00	5.91	36
7.	Punju Heikki	10.00	0.87	0.00	0.78	11.65	49
8.	Lien Arne	1.40	10.00	1.26	0.40	13.06	64
9.	Sätre Knut	10.00	1.57	1.17	0.35	13.09	81
10.	Rantalainen Ari	7.56	3.68	1.88	0.00	13.12	100

hiihto		lopputulos		
aika	sija	pist.	pist.	sija
37.31	3	9	10	1
36.15	2	4	40	2
39.21	5	25	41	3
42.50	7	49	58	4
42.49	6	36	61	5
37.35	4	16	80	6
35.43	1	1	122	7
43.49	10	100	181	8
45.13	12	144	193	9
1.09.41	15	225	229	10
43.17	8	64	233	11
46.33	13	169	269	12
43.43	9	81	277	13
52.51	14	196	340	14
44.08	11	121	346	15

ALPPILAJIEN PARA-SKI SM-78

Tulokset		pujottelu	hypyt	yht.	
		pist.	pist.	pist.	
1.	Antero Takkala	KIY	4	4	8
2.	Mikko Närhi	OLK	9	16	25
3.	Hannu Hernesniemi	OLK	25	9	34
4.	Pentti Pukkila	TamLK	16	25	41
4.	Raimo Kempainen	OLK	49	1	50
6.	Timo Rautiainen	VLK	1	49	50
7.	Reijo Korpinen	KIY	36	36	72

POHJOISMAINEN PARA-SKI-SM-78

TULOKSET		hypyt	(kierr.)		
		tulos	sija	pist.	
1.	R Härkönen	IJK	01.01	1	1
2.	M Heino	IJK	03.91	6	36
3.	J Koivula	LJK	03.66	4	16
4.	O Kilpinen	LJK	02.69	3	9
5.	M Jääskeläinen	ULK	03.85	5	25
6.	J Ilves	ULK	09.99	8	64
7.	H Ilves	ULK	15.53	11	121
8.	M Kokkonen	LJK	11.56	9	81
9.	O Halonen	IJK	04.48	7	49
10.	A Horppu	ULK	02.68	2	4

POISTUMISIA ...

kuusi hyppääjää (koehypyllä oli mukana "vain" viisi) pääsevät suhteellisen nopeasti ulos. Ensimmäisten hyppyjen viides ja kuudes kolhivat hieman kinttujaan, kun yritys syöksyä suoraan ulos puolestavälisestä konetta jäi lyhyeksi; matka on liian pitkä, pientä konttausta perään päin on tehtävä ennen syöksyä.

Tähtisen Veikko kertoi nopeuden uloshypäessä olleen 82 kt, eli noin 150 km/h, mikä tuntui ihan siedettävältä. Potkurivirtoja ei tuntunut oikeastaan ollenkaan, liekö syynä moottorien sijoitus ylös siipiin, sekä se, että hypyaikon puoleinen moottori on lähes suoraan edessä juuri koneesta poistuneesta hyppääjästä katsoen.

Kaiken kaikkiaan homma sujui kohtalaisen kivuttomasti ao. vehkeestä, ja tämän tiedoitimme myöskin Ilmailuhallitukselle, jonka luvalla aloitettiin myös koneen käyttö koulutuksessa, ja niinpä Turun kerhossa onkin yksi ja toinen kokeillut putoamista Partenaviasta. Italian armeija käyttää kuu-

lemma konetta seitsemän hyppääjän kanssa, meillä otetaan mukaan kuusi, ja näille löytyy suhteellisen mukavasti tilaa, vaikka pilotin vieressä oleva penkki jätetäänkin paikoilleen. Hyppykausi Turussa onkin alkanut tavallista vireämmin, ja katsoessani omaa hypypäiväkirjaani voin tyydytyk-

sekseni todeta, että sen jälkeen kun Partenavia "keksittiin", ovat hyppykorkeudet olleet vähintään 3000 m, useimmiten hiukan yli, ja onpa joukossa yksi ennen kokeimatonta 4000 metriäkin, josta kyllä "kiitos" kuuluu yksinomaan tornille ja paikalle saapuneelle Finnairin vuorokoneelle...

RW-SM-78

Alustavia tietoja Utissa pidettävistä RW-SM:stä (kisakutsua odotellessa):

Aika: 10.—16.07.1978

Lajit:

4-miehininen sekvenssi

- 2 harjoitus- ja 6 kilpailuhyppyä
- alustava osanottomaksu koko joukkueelta 1150 mk
- koneina Cessna 182 ja Cessna 206

8-miehininen sekvenssi

- 2 harjoitus- ja 6 kilpailuhyppyä
  - alustava hintatieto n. 2560 mk/joukkue
  - koneena Douglas DC-3!!!
- Tarkemmat tiedot — jos eivät vielä ole löydettävissä kerhostasi — saapuvat lähipäivinä.

Tiedustelut: Erkki Kajala,
puh. 951-21 021 (k)
ULK 951-84 539

TILAAMME ULKOMAISEN LEHDEN

Seuraavassa muutamia vinkkejä niille jotka harkitsevat ulkomaisen laskuvarjo-lehden tilaamista. Lehden tilaaminen on suhteellisen helppo juttu. Vaihdat vain pankissa kyseessä olevan maan valuuttaa lehden tilaushintaa vastaavan määrän. Elikä menet pankkiin ja sanot haluavasi tietyn summan ulkomaista rahaa lehden tilaamista varten. Pankissa täytetään pieni valuutanvaihtokaavake (kestää n. 30 s.) jonka jälkeen voit nostaa kassasta rahat tai shekin. Shekki on suositeltavampi. Tämän jälkeen postitat shekin haluamasi lehden toimitukseen. Shekin mukana on hyvä lähettää vielä kirje, jotta varmasti tietävät mistä on kyse. Kirje voi kuulua vaikka näin:

Dear Sir

I would like to subscribe your magazine for the year 1978. My adress is: (oma nimi ja osoite)

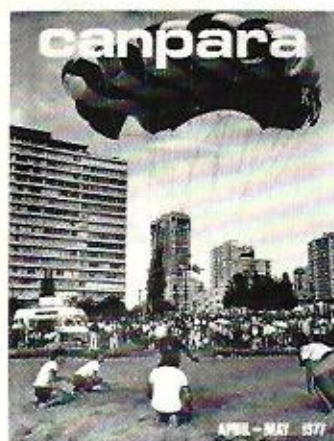
Thank you in advance.

Very Truly yours

(oma nimi tähän)

Jos tilaat lehden maapostissa on toimitusaika yleensä n. 2—3 kk. Lentoposti n. 1—2 viikkoa.

Seuraavaan lehtiluetteloon on otettu kaikki laskuvarjourheilulehden toimitukseen vaihtona tulevat lehdet.

Lehden nimi
Kotimaa
Sivumäärä
Koko
Tilaushinta
Julkaisu tiheys
Tilausosoite

Canpara
Kanada
n. 32
A 4
L. S. 8.00
8/vuosi
Carol Wightman, 900 Dynes Rd,
Apt. 401, Ottawa, Ontario
Paikallisen liiton julkaisu. Painoasu hyvä.
Ei värikuvia. N. 30 % mainoksia. Artikke-
leita kaikilta laskuvarjourheilun aloilta.

Yleistä

FRITT-FALL

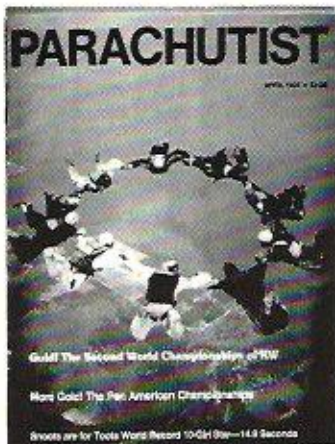

Fritt-fall
Norja
44
A 5
20 kr
M 20 kr
4/vuosi
3275500
Fritt fall F/NLF
Hernesvn. 29, 8000 Bodo
Norjan liiton lehti. Painoasu siisti. Ei väri-
kuvia. Erittäin vähän mainoksia. Artikke-
leissa koko laskuvarjourheilu tempusta
RWiin.

Starcrest
USA
26
A 4
S 15.00
Starcrest magazine
P.O. Box 4277
Bakerfield, CA 93307 USA
Yksityinen julkaisu. 20 % mainoksia. Ei
Painoasu hyvä.
Lehti erikoistunut Relatiiviin.

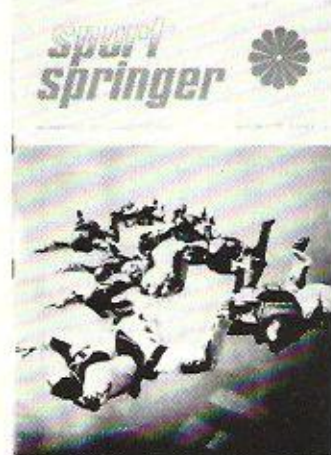
**TILAA LASKUVARJOURHEILU-LEHTI
VAIN 22 MK VUOSI.
Voit tilata lehden soittamalla numeroon
90/378077 Eero Kausalainen
tai 90/740021 Jorma Öster**

Lehden nimi
Kotimaa
Sivumäärä
Koko
Tilaushinta
Julkaisutiheys
Tilausosoite

Parachutist
USA
n. 48
M S 8.00, L S 20.00
12/vuosi
Unites States Parachute Association
806 15th Street, NW, Suite 444, Wash-
ington DC 20005, USA
Paikallisen liiton julkaisu. Lehti on eniten
luettu niin meillä kuin muuallakin. Paino-
asu erinomainen. Kannessa sekä sisäsi-
vuilla värikuvia. Lehden sivumäärästä n.
50 % on mainoksia. Artikkeleita koko
laskuvarjohellun alialta. Kirjoittajat alan
parhaita koko maailmassa.

Yleistä

Sportspringer
Saksan liittotasavalta
n. 28
A 4
L S 12.00
66/vuosi
Sportspringer
6083 Walldorf
Havelstr. 4
FR of Germany
Saksankielinen. Paikallisen liiton julkaisu
Painoasu hyvä. Ei värikuvia. N. 10 %
mainoksia. Artikkeleita kaikilta laskuvar-
johellun aloilta.

Sport Parachutist
Englanti
n. 40
A 4
M S 4.60, L S 9.00
British Parachute
Association LTD,
Kimberley House,
47 Vaughan Way,
Leicester, Le 1 4SG
Lehti on paikallisen liiton julkaisu. Hyvä
painoasu. Kansi värillinen. N. 15 % sivu-
määrästä mainoksia. Sisältää paljon artik-
keleita sekä valokuvia kaikilta laskuvarjo-
hullun aloilta.

Lehden nimi
Kotimaa
Sivumäärä
Koko
Tilaushinta M
Tilaushinta
Julkaisutiheys
Tilausosoite

Free Fall Kiwi
Uusi Seelanti
34
A 5
M S 10.00, L S 12.00
6/vuosi
Free Fall Kiwi
PO Box 51
Otaki Railway
New Zealand
Englanninkielinen. Hyvä painoasu. Ei
värikuvia. Paikallisen liiton julkaisu. Artik-
keleita kaikilta laskuvarjohellun aloilta.
N. 10 % mainoksia.

Yleistä

Svensk Fallskärmsport
Ruotsi
24
A 4
M 20 kr
4/vuosi
Svensk Fallskärmsport
Box 100, 831 01 Östersund
Ruotsin liiton lehti. Painoasu hyvä. Kan-
nessa värikuvia. Aihepiirittään vastaa ko-
toista "Laskuvarjohellu" lehteämme.
Mainoksia erittäin vähän.

Spotter
USA
n. 28
A 4
M S 4.00, L S 12.00
6/vuosi
654 Washington ST, Braintree,
MA, 02184 USA
Yksityinen julkaisu. Lehti käsittelee yksin-
omaan relatiivia. Johtava alan RW-lehti.
Painoasu hyvä. Ei värikuvia. N. 60 %
mainoksia.

SET SEQUENCE (KIINTEÄT)

RANDOM

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	RANDOM		
PAKOLLINEN AVOINVAALI * OTTEEN VAIHTO VÄLTÄMÄTÖN ↖ KÄÄNNÖS 360° TÄ. 180° SUUNTA VAPAA ↗ KÄÄNNÖS 360° TÄ. 180° GR. SUUNTIIN																	
															ARVOTAVAT KUVIOT		

ERIKOISMUHKEAT RW HAALARIT

HINTA 350 MK + POSTIKULUT

•TURPO- SILVER•

UUDET KOTIMAISET RW HAALARIT OVAT TULLEET.

- TEHTY AMERIKKALAISEN MALLIN MUKAAN.
- KANGASMÄÄRÄSSÄ EI OLE SÄÄSTETTY.
- USEITA KOKOJA SEKÄ USEITA VÄREJÄ.
- JOS TOIMIT NOPEASTI VOIT TILATA HAALARIT OMILLA VÄREILLÄSI ILMAN LISÄHINTAA.
- VÄRIVAIHTOEHDOT: Punainen
Sininen
Keltainen
Musta
(Myös muita värejä rajoitetusti)

- HAALARIN RAIDAT MYÖS HALUTUILLA VÄREILLÄ.

TILAA HETI!

SOITA PUHELIMELLA JA ILMOITA HALUAMASI VÄRIVAIHTOEHDOT.
TOIMITAMME VALMIIT HAALARIT SINULLE PIKA PIKAA.

EDELLEENKIN SUOMEN HALVIMMAT HINNAT JA NOPEIMMAT TOIMITUSAJAT.

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY

BUURSUONTIE 21 • 00630 HELSINKI 63 • PUH. 90/740021

JOUKKOJULKAISU

Wonderhog

- USA:N YLIVOIMAISESTI SUOSITUIN SYSTEEMI
- KÄSIKÄYTTÖINEN APUVARJO
- KOLMIRENGAS OLKALUKOT

- MITTATILAUSTYÖNÄ TEHTY
- USEITA VÄRIVAIHTOEHTOJA
- SUOMESSA KÄYTÖSSÄ JO TOISTAKYMMENTÄ.

MAAHANTUONTI JA MYYNTI
SUOMEN LASKUVARJO OY

SUURSUONTIE 21 · 00630 HELSINKI 63 · PUH. 90/740021